

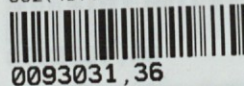

Šentjurske

NOV

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1996

352 (497.4 Šentjur)

COBISS 0

23. april 1996

štev.: 36

cena: 150 SIT

poštovina plačana pri pošti Šentjur

Pomlad je vendarle prišla

Proračun '96: manj denarja za šport

Kdo so izvoljeni

Vsi šentjurski predsedniki: Tatjana Oset

Bila je velika noč

O Jurjevanju

Ali poznate Elbo

Uspešni domači športniki

ZDRUŽENA LISTA ŠENTJUR

čestita

ob 27. aprilu, dnevu upora
proti okupatorjem in 1. maju
- prazniku dela

VABIMO VAS NA TRADICIONALNO
PRVOMAJSKO SREČANJE NA
RESEVNI!

ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK

63230 Šentjur
Kvedrova 6a in
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/743-727, 744-149

ODSLEJ SAMO V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU Drofenikova 16

- ➔ prodaja zlatega nakita
- ➔ predelava starega zlata (poseben popust)
- ➔ popravila vseh vrst nakita
- ➔ izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI

birmanska, krstna darila
brezplačno graviranje zlata in ur
brezplačno prediranje ušes
antialergični uhani

POSEBNOSTI

USA DARILA TUDI
BREZPLAČNO
ARANŽIRAMO!

PRODAJALNA SONJA

POLEG SODIŠČA

Ul. Dušana Kvedra 43
Šentjur
Tel.: 063/741-616

Obiščite prodajalno,
v kateri so oblačila zažarela
z barvami letošnje
pomladi!

odprto
od 9-18 ure
v soboto
od 9 do 12 ure

Možen nakup na več čekov, zamik
plačila, kartica AKTIVA!

Gostišče **BOHORČ**

ŠENTJUR

TEL.: (063) 743-095

Gostišče Bohorč vas vabi v nov Zimski vrt, kjer vam bodo postregli z vsemi vrstami pripravljenih jedi, jedi po naročilu, ter pestro ponudbo različnih slaščic in bogati izbor buteljčnih urbunskih vin in šampanjca na decilitre. Sprejemamo tudi naročila za zaključene družbe (poroke, obletnice...)!

Za obisk se priporočamo vsak dan od 7. do 22. ure!

Ponedeljek zaprto!

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/742-392
mobilni: 0609 627 924

**TRGOVINA
AVTOLIČARSKEGA
MATERIALA, LAKOV
IN AVTOMOBILOV**

**AVTOMEHANIKA,
AVTOKLEPARSTVO,
AVTOLIČARSTVO,
ODKUP
POŠKODOVANIH
VOZIL**

VELIKA PONUDBA RABLJENIH OSEBNIH AVTOMOBILOV!

UGODNI KREDITI!

Pesem nas druží

V aprilu se je zgrnila nad Šentjur prava množica pevskih in glasbenih prireditev: začel je Ženski pevski zbor s svojim koncertom, slabih 14 dni kasneje je imela odzivno promocijo svoje kasete 10-letna Laura Pešak, le en dan zatem so v šentjurskem KD prepevali prijateljski zbori iz Rogaške, Šentprimoža in iz Celja, potem je bila na vrsti revija pevskih zborov na Ponikvi, pa Cverletov Videomeh, nato še jubilejni koncert "Ipavcev" in za konec še glasbeno bogato Jurjevanje. Pravi ljubitelj petja bi skorajda lahko ponorel ob takšni ponudbi.

Pevsko in glasbeno sem kaj slabo izobražen in bi bilo zelo prav, da bi o petju razmišljal in pisal kdo od bolj posvečenih - toda tisti, ki pojejo, ne pišejo in menda tudi prav dosti o petju ne razmišljajo. Enostavno pojejo, pesem jih druží in osrečuje, kaj pa si oni brez posluha o njih mislijo, jih največkrat niti ne zanima preveč. Vsaj tako pravijo. Vemo pa, da naši pevci ne vadijo le zase in za svoj užitek, temveč hočejo kdaj pa kdaj očarati tudi nas, umrljive zemljane. Kako jim to uspeva, jim lahko povemo le mi, neposvečeni.

Tako na oko sem štel in naštel, da na Šentjurskem prepeva okrog 20 zborov in pevskih skupin. Prava množica občank in občanov, recimo, da jih je takole okrog 500, pridno hodi na vaje, prepeva v javnosti, na koncertih, v cerkvah, na pogrebi, svatbah, pravzaprav povsod, kjer teče življenje. Neskončno ur, kilometrov in tolarjev je to, in nič manj zadovoljstva ter sreče. Smo pojoče ljudstvo, množica individualistov, ki jih zmore ukalupiti le pesem. Kot eden sledimo skladatelju, dirigentu, dajemo davno izraženim čustvom svoj delček glasu in zaživimo z že davno preminulimi ustvarjalci. Skupaj doživljamo mnoge trenutke tega našega sveta za kanček lepše, za kanček bolj sprejemljive. Tisti na odru kot tudi tisti v dvorani.

To je del naše kulture.

Kaj se mi mota po glavi?

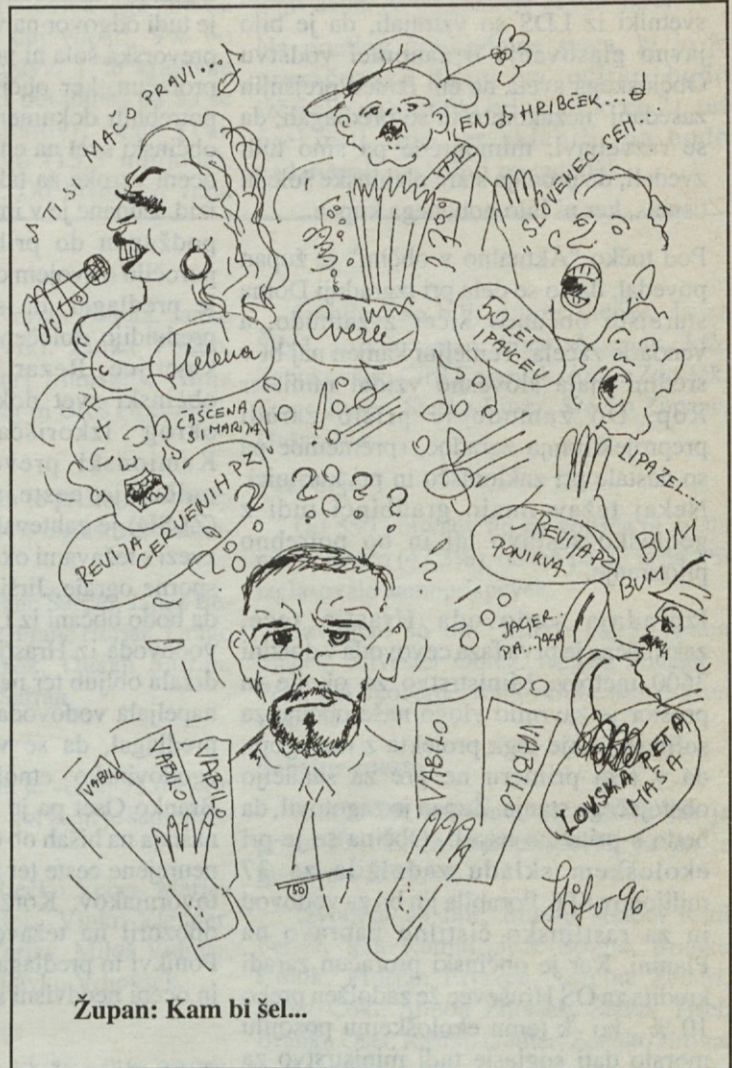
Mar ni tudi v pesmi, v skupni pesmi, nekaj podobnega kot v neznosnem trušču sodobnega diska, ki izključuje vsako komunikacijo; v skupnem ritmu ostaja vsak le sam s seboj in s svojimi "odštekanimi" mislimi. Mar to množično petje ne pomeni, da se več ne znamo pogovarjati, da se pravzaprav nočemo pogovarjati? Nekoč je imela vsaka vas, ki je kaj dala nase, dramsko skupino, ljudje so govorili, verjetno tudi miselno mnogo bolj intenzivno sledili piščevim filozofskim spoznanjem. Tudi sami so ustvarjali igrice in skeče. Danes ima vsaka vas, ki kaj da nase, pevski zbor.

Tudi tako je prav!

Ko sem se na zadnjem koncertu v Šentjurju ozrl po dvorani, sem zaprepaščen ugotovil, da je nastopajočih prazaprav več kot poslušalcev. Pa ne le to! V dvorani so v veliki večini sedeli pevci iz sosednjih zborov, bivši pevci ter svoji nastopajočih. Mar to pomeni, da je ta množična pevska kultura s 500 aktivnimi kulturniki pravzaprav zaprta združba, ki tako ali drugače zadovoljuje le samo sebe in z "ljudstvom" pospešeno izgublja stik?

Ta pomislek me je naravnost obsedel. In ko se mi je zgodilo, da mi je ob sicer zelo solidnem nastopu "Ipavcev" postalo rahlo dolgčas, sem si zaželel, da bi jim ga, morda hkrati s čestitko ob njihovi 50 letnici, lahko obzirno povedal.

Franc Kovač

Župan: Kam bi šel...

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741 286. Izven poslovnega časa pa 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

**Naslednja številka
Šentjurskih novic
izide v torek, 28.
maja 1996**

Občinski svet: manj denarja za športni park!

Prva pomladanska seja Občinskega sveta je potekala v znamenju sprejemanja zaključnega računa za lansko leto ter letošnjega občinskega proračuna. Prinesla je nekaj presenetljivih obrobni odločitev, v globalu pa so občinski svetniki takorekoč v celoti podprli predlog občinske uprave.

Uvodne točke niso bile nič posebnega. Bilo je nekaj zapisniških popravkov ter pripomb na zapisovanje zapisnika, svetniki iz LDS so vztrajali, da je bilo javno glasovanje o zaupnici vodstvu Občinskega sveta na eni izmed prejšnjih zasedanj nezakonito in so predlagali, da se razveljavi, mimogrede pa smo tudi zvedeli, da prodaja stare planinske šole ni uspela, ker ni bilo nobenega kupca.

Pod točko "Aktualno v občini" je župan povedal, da so se dela pri izgradnji Doma starejših občanov sicer z zamudo, a vendarle začela. Temeljni kamen naj bi v sredini maja slovesno vzdal minister Rop. Do zamude je prišlo zaradi preprojektiranja zgradbe, spremembe pa so nastale pri zaklonišču in pri kurilnici. Nekaj težav imajo gradbinci tudi z geološko sestavo tal in bo potrebno pilotiranje.

Izgradnja vodovoda Hrastje teče, zaključena je prva faza cevovoda v dolžini 3600 metrov. Ministrstvo za okolje in prostor je zavrnilo vlogo naše občine za sofinanciranje tega projekta z razlogom, da v tem primeru ne gre za sanacijo obstoječega stanja. Župan je zagotovil, da bodo s pritožbo uspeli. Občina se je pri ekološkem skladu zadolžila za 37 milijonov SIT. Porabila jih bo za vodovod in za rastlinsko čistilno napravo na Planini. Ker je občinski proračun zaradi kredita za OŠ Hrušavec že zadolžen preko 10 %, bo k temu ekološkemu posojilu moralo dati soglasje tudi ministrstvo za finance. V jeseni naj bi iz Hrastja pritekli že prvi litri pitne vode.

Ker je samoprispevek v Šentjurju propadel, je ostal pod vprašajem tudi podvoz pod železniško progo. Gradbeni odbor poskuša prepričati občino, da bi s posojilom pokrila vsaj tista dela, ki bi jih bilo smotrno opraviti ob skorajšnji rekonstrukciji železniške proge. Gre za pilotiranje in izgradnjo betonske plošče pod progo.

Zvedeli smo tudi, da je E šport zaključil lansko poslovno leto s pozitivno ničlo. Občina, ki si je zagotovila 164 glasov v upravnem odboru, ljubljanski IBN jih ima 165, si bo prizadevala za sporazum z Banko Celje, ki je hipotekarni lastnik objektov, za sanacijo in odkup podjetja.

Med pobudami svetnikov velja omeniti vprašanje Artnaka iz LDS, kako je z izgradnjo nadvoza pri Zikošku. Zahteval je tudi odgovor na vprašanje, ali je res, da prevorska šola ni prišla v letošnji državni proračun, ker občina ni predložila vseh potrebnih dokumentov, predlagal pa, da občinski svet na eni izmed prihodnjih sej oceni vzroke za tako slab referendumski izid. Zupanc je v imenu LDS zahteval, da podžupan do prihodnje seje pripravi poročilo o svojem delu, Leskovšek (SLS) je predlagal, da se zaradi hude zime predvidijo določene davčne olajšave za kmetijce, Rezar pa je predlagal, da občinski svet dokončno uredi zadeve okrog izkoriščanja kamnolomov. Kamionski prevozi kamenja zlasti uničujejo ceste v Slivnici. Erjavec (ZLSD) je zahteval, da Občina ukrepa v zvezi s težavami okrog športnega parka in sporne ograje, Jiršič (ZLSD) je zagrozil, da bodo občani iz Loke ustavili izgradnjo vodovoda iz Hrastja, če se občina ne bo držala obljub ter ne bo asfaltirala ceste in napeljala vodovoda v Hrastje. Vrečko je predlagal, da se v Ipvčevi hiši uredi zgodovinsko - etnološka zbirka Šentjurja, Branko Oset pa je opozoril na škodo, ki nastaja na hišah ob cesti D. Kvedra zaradi neurejene ceste ter prehitre vožnje težkih tovornjakov. Korže (SDS) je ponovno opozoril na težave s šolsko streho na Ponikvi in predlagal, da zadevo pregleda in oceni neodvisni strokovnjak.

Zaključni račun svetnikov ni preveč raznel. Artnak (LDS) je želel zvedeti, zakaj Občina ni izkoristila denarja na nekaterih proračunskih postavkah, na primer za delovnje Sveta, za informiranje in OŠ Prevorje, na drugi strani pa tudi, kje je denar, ki je v celoti šel iz proračuna za cesto ob jezeru, cesta pa še ni gotova. Rezar, ki je na prejšnji seji predlagal zmanjšanje postavke za investicije v šport, je želel informacijo o porabi tega denarja v preteklem letu.

Zanimivo je, da se prav nihče, še najmanj za to pristojni Nadzorni svet, ni dotaknil nekaterih resnejših proračunskih lukenj in je bil zaključni račun brez težav sprejet.

Sprejemanje proračuna je šlo več ali manj po pričakovanem postopku. Ocenil Anite Koleča (LDS), da je proračun brez prave vsebine in je odraz pomanjkanja vsake koordinacije na občini, bi kar veljalo pritegniti. Predlagatelji so velikansko večino vseh postavk enostavno povečali z indeksom 106, ne da bi se spuščali v vsebinsko oceno potreb. Po tem avtomatizmu je ostala v proračunu z istim indeksom povečana vrsta postavk, ki v lanskem letu sploh ni bila izkoriščena. Posamezni svetniki so vložili razmeroma malo število amandmajev, pa še ti so bili v večini zavrjeni. Toda ne z glasovanjem proti, temveč z neglasovanjem. Resda je bila večina amandmajev precej ozko usmerjena, očitno pa je tudi bilo, da so svetniki le bolj pazili, kako se ne bi nikomur zamerili, kot da bi podprli ali zavrnil predlagano zamisel. Žal je bilo dogajanje pri sprejemanju proračuna marsikdaj bolj karikatura kot resno delo za javne koristi.

Mestinšek (SDS) se je močno trudil s šolskimi amandmaji. Dokazoval je, da ministrstva dajejo šentjurskim šolam krepko več, da pa občina ta denar preliva v ceste. Predlagal je tudi, da s 15 milijoni SIT občina sama prične graditi šole na Prevorju. Njegova prizadevanja so se končala le z neobvezujočim sklepom k proračunu, da naj si občina prizadeva ta denar pridobiti in pričeti z gradnjo ter s sklepom, da za arbitriranje med občino in učitelji angažirajo posrednika iz ministrstva. Amandma Antona Zdolška, da se dva milijona, namenjena vzdrževanju Ipvčeve hiše, prekanalizirata v izgradnjo škofijske Slomškovine, je bil sprejet brez težav. Močno se je zapletlo pri glasovanju za predlog Oseta (SDS), da se športu odvzame 1,8 milijona SIT in se ta denar da gasilcem. Glasovalo se je kar trikrat in nazadnje je šel denar k gasilcem. Zanimivo je, da v to "handlanje na pamet" občinska uprava sploh ni posegla, kar potrjuje domnevo, da proračunske postavke vsebinsko res niso bile pripravljene oziroma podprte z dokumenti o resničnih potrebah.

Kovač (SDS) je iz različnih postavk, predvsem tistih, ki lani niso bile izkoriščene ali pa nimajo javnega pomena, zbral 3 milijone SIT ter predlagal izgradnjo zgodovinsko - etnološke naselbine na Rifniku, ki naj bi imela vsedržavni pomen, saj bi končno pomenila oživiljanje te naše znamenitosti. Zamisel je podprl en sam svetnik (Zupanc) - in še ta je bil s Ponikve. Ob drugem Kovačevem amandmaju, s katerim je od 530 000 SIT, namenjenih za Zvezo borcev, namenil 150 tisočakov za Društvo izgnancev in žrtev vojnega nasilja, se je Občinski svet, čeprav brez potrebe, takoj do kraja "rdeče - črno" spolariziral. Amandma je bil sprejet.

Zanimiva in dolga je bila razprava o dodatnih sklepih, ki jih je v imenu LDS predlagal Artnak. LDS je vztrajala, da se

občinska uprava zaveže, da bo letos do konca leta realizirala zahteve glede šole na Prevorju, poleg tega pa še polovico štiriletnega cestnega programa. Župan, Jelenčeva in Ratajeva so svetnike rotili, da gre za 481 milijonov, ki jih občina nima in jih ne bo imela, a je zmagala "ambicioznost" svetnikov, ki pa zagotovo nima nobenih šans. Pri tem sklepu se je tudi sploh prvič zgodilo, da so svetniki vladajoče koalicije pustili na cedilu svoje vodstvo občine.

V občinskem proračunu je tako ostalo 881 milijona SIT. Dobra polovica tega zneska bo šla za družbene dejavnosti, 9% bo porabila občinska uprava, 1% krajevne skupnosti, drugi večji porabniki pa so še komunala (75 milijonov), ceste (128 milijonov), kmetijstvo (13,3 milijona), gasilci (9 milijonov). Od investicij velja

omeniti vodovod Hrastje (22 milijonov), OŠ Hrušavec (47 milijonov), Dom upokoencev (21 milijonov) ter investicije v športni park (7 milijonov).

Kljub temu, da je vodstvo občine poudarjalo, da tudi teh 881 milijonov nimajo pokritih (vprašljivih je 75 milijonov SIT tako imenovanih drugih prihodkov) in je Občina že zadolžena preko dovoljenih 10%, je zlasti predsednik odbora za gospodarstvo g. Gorečan (LDS) vztrajal, da bi občina morala biti v svojih proračunskih načrtih bolj ambiciozna, kajti denar se bo kasneje že kje našel.

Na predlog predsednice sveta, ki jo je proračunska razprava očitno hudo izžrpala, so svetniki pri tej točki ob 21. uri prekinili sejo ter sklenili, da bodo nadaljevali naslednji ponedeljek.

Izidi volitev in glasovanja za samoprispevke

Blagovna

V imeniku je bilo vpisanih 1051 volivcev, na glasovanje jih je prišlo 53,9%, za samoprispevek jih je glasovalo 29,1%. V svet KS so bili izvoljeni: Robert Slomšek, Jože Vrečko, Jože Gajšek, Miroslav Tanšek, Edi Peperko, Franc Kresnik, Darko Ojstršek, Marjan - Jožef Mastnak in Anton Mastnak.

Dobje

Od 825 volivcev jih je prišlo na volišča 59,9%, za samoprispevek pa jih je glasovalo 60,5%.

Izvoljeni so bili: Edi Kovačič, Janko Brilej, Vladimir Robič, Alojz Antlejš, Rudi Hodej, Mirko Tovornik, Franc Salobir, Anton Plahuta, Franc Planko, Jožef Pajk, Radovan Romih.

Dramljah

V Dramljah imajo 1329 volivcev, na volišča jih je prišlo 58,7%, za samoprispevke pa 39% seveda ni bilo dovolj.

Izvoljeni so bili vsi predlagani: Štefan Kopinšek, Anton Kolar, Branko Mastnak, Ivan Korenjak, Bogo Ulbing, Bogdan Zgonec, Florjan Kolar, Stanislav Galuf, Vinko Vodušek, Jernej Majger, Franc Štrajher.

Slivnica

Ima 1453 volivcev, od tega jih je glasovalo 60,4%, za samoprispevke jih je bilo 46% in ga seveda ne bodo imeli.

Izvoljeni so bili: Florjan Potrata, Janko Cerkvjenik, Maks Cvikel, Zinka Vodeb, Milenko Tanšek, Karl Mansutti, Alojz Jevšnik, Janko Kantužer in Uroš Hrastnik.

Kalobje

Od 528 volivcev jih je prišlo na volišča 50,8%, od teh jih je 50,4% izglasovalo samoprispevek.

KS bodo vodili: Franc Šafran, Janez Belina, Marjan Sedminek, Franc Horjak, Drago Trupej, Roman Gajšek, Dušan Šafran, Zvonko Brečko, Ivan Šafran.

Loka pri Žusmu

Od 612 volivcev jih je volilo 55,6%. En volivec več je bil proti kot za in je samoprispevk padel.

Izvoljeni so bili: Srečko Veber, Marjan Skale, Drago Doberšek, Vinko Žlender, Franc Ulamec, Jože Žerjav, Miloš Vidmar, Branko Artenjak in Zdravko Vrhovšek.

Planina

Od 1260 volivcev jih je volilo 65,9%, 50,8% pa jih je glasovalo za samoprispevek.

Izvoljeni so bili: Jože Vrtačnik, Karl Rauter, Janko Robič, Roman Planko, Ivan Knez, Milan Zapušek, Jože Hvalc, Ivan Koželj, Mirko Vodišek, Boris Gračnar in Ivan Kladnik

Ponikva

Ima 1717 volivcev, na volišča jih je prišlo 62,9%, za samoprispevek pa jih je glasovalo 52,7%.

Izvoljeni so bili: Anton Vrečko, Janez Šibal, Jožefa Oman, Franc Arzenak, Jože Zabukovšek, Ciril Korenjak, Anton Zdolšek, Franc Buser, Staška Buser, Srečko Zupanc, Dušan Jug.

Prevorje

Od 550 volivcev jih na volišča ni prišla niti polovica (47,3%), od teh pa jih je 58,8% izglasovalo samoprispevek.

Izvoljeni so bili: Mirko Pajek, Anton Maček, Silvester Obrez, Angela Pohajač - Perc, Edi Škoberne, Rafko Gubenšek in Ivan Kladnik.

Šentjur mesto

Ima 2799 volivcev, na volišča jih je prišlo 53,1%, za samoprispevek pa jih je glasovalo le 32,5%.

Izvoljeni so bili: Martin Amon, Rudi Ferlež, Vili Romih, Jože Štiglic, Branko Cmok, Florjan Erjavec, Tatjana Žaberl, Janez Čokl, Simon Zdolšek, Štefan Tisel, Branko Oset, Rastko Godler, Zdenko Hrovat in Robert Maruša.

Šentjur okolica

Ima 2768 volivcev, na volišča jih je prišlo 56,0%, za samoprispevek pa se jih je odločilo le 25,7%.

V svet KS so bili izvoljeni: Mirko Čander, Janez Jazbinšek, Svetozara Verk, Jože Oset, Janez Kukovič, Jože Oset, Slavko Videc, Rudolf Gajšek, Ivan Horvat, Peter Veber, Franc Cehner, Zoran Justin, Ivan Centrih, Roman Moškotevc, Jože Strašek.

Blišč (in beda) volitev in samoprispevkov

No, pa so mimo, volitve in referendumi! Bolj ko človek premetava tabele z izidi, manj je kaj videti.

Kakorkoli že, 57,2 odstotna udeležba je takorekoč nepričakovano visoka in ji ni kaj oporekati. Pod 50 % je ostalo le Prevorje. Njihovih 47,3 odstotkov sicer res ne zaostaja tako občutno za Kalobjem (50,8%) in Loko (55,6%), kot izgleda, toda manj kot polovična volilna udeležba se ne da prezreti. Značilno za te KS je, da sta v dveh referendumih uspela, v Loku pa so ga zavrnilo z enim samim glasom večine. V KS Prevorje je samoprispevek izglasovala le dobra četrtina volivcev.

Naslednjo, po kriteriju volilne udeležbe sorodno skupino, predstavljajo Šentjur mesto, Blagovna in Šentjur okolica. Če za prejšnje tri KS velja, da so njihovi občani morda "jezni" na volitve, ker so njihove KS "nerazvite" in se čutijo zapostavljene nekje ob robu občine, bi kaj takega težko rekli za te tri središčne in najbolj razvite KS. Tu bi verjetno lahko prej govorili o krizi vodenja, odtujenosti ljudi in malomeščanščini, kot o ekonomskih vzrokih. Morda pa je vzrok tudi v pojemajoči vlogi KS v primerjavi z razmeroma finančno in oblastno prevladujočim občinskim centrom. Slednjo domnevo potrjuje dejstvo, da so prav te tri KS gladko in z daleč najvišjim odstotkom zavrnilo zamisel samoprispevka (proti samoprispevku: Šentjur okolica 71,7%, Blagovna 66,8% in Šentjur mesto 65%).

Z okrog 60 odstotno udeležbo se lahko pohvalijo KS Dramlje (58,7%, za samoprispevek jih je glasovalo 39%), KS Slivnica (60,4%; za samoprispevek 46%) in Dobje (59,9%, za samoprispevek 60,5%). V tej skupini sta opazna razmeroma slaba volilna udeležba v Dobju in njihov zelo dober referendumski izid. Slab izid referendumov v Dramljah in Slivnici je bil pričakovani in je nekako v skladu s težavami z zaupanjem in vodenjem v teh KS.

Tako po udeležbi kot po pozitivnem referendumskem izidu izstopata KS Planina in KS Ponikva. V obeh primerih je bila udeležba zelo dobra (65,9 na Planini in 62,8% na Ponikvi), referendumska izida pa zelo tesna (Ponikva 52,7%, Planina 50,8%) in tudi presenetljiva. Na Planini so sicer nekateri prepričani, da so rezultati potrjeni, toda, ker so zamudili 24 urni pritožbeni rok, jim ni več mogoče oporekati.

Čeprav je bil samoprispevek izglasovan v petih KS (od enajstih), je uspeh le navidezno skoraj polovičen, kajti imela ga bo le četrtina občine. Vseh volivcev v občini, ki se še zavzemajo za samoprispevek, je le še nakaj več kot 20%, kar pomeni, da bo tak način financiranja skupnih potreb ožjih lokalnih skupnosti vsak hip

dokončno potonil v zgodovino. Slejkoprej se bo postavilo tudi vprašanje legitimnosti samoprispevkovnih referendumskih odločitev, saj je na primer celo v Dobju, kjer so dosegli najvišji izid, zanj glasovalo le borih 36 % volivcev. Lahko tudi predvidevamo, da se je tako odločilo precejšnje število tistih, ki so plačevanja samoprispevka iz različnih razlogov oproščeni.

Kako oceniti volitve?

Zanimivo je, da se z izidi volitev hvalijo vse stranke, pa čeprav jih pred volitvami skorajda ni bilo slišati. Svoje kandidate so menda v večji meri "podtaknile" zborom volivcem. Očitno je, da se vse stranke zavedajo, kako je strankarska kandidatura lahko prej ovira kot pomoč kandidatu na volitvah. Sicer pa na volilnih listkih ni bil naveden predlagatelj, kar verjetno ni bilo najbolj prav. Če se gremo strankarski način vodenja javnih zadev, bi bilo prav, da se o tem tudi na lokalnih volitvah ne sprenevedamo. Tudi zato se ne da ugotoviti, kje vse imajo stranke svoje ljudi. Ve se pa, da je v II. volilni enoti v KS Šentjur mesto Združena lista pobrala vsa tri mesta v svetu KS (Štiglic, Cmok, Erjavec). Izidi niso nepričakovani, večina znanih šentjurskih občanov je na volitvah uspela. Nekaj pa jih je tudi nepričakovano padlo. Med slednjimi bi lahko omenili Jožeta Žnidarja iz Blagovne, poznane Slivničane Jožeta Vogo, Martina Cmoka in Ernesta Zidanskega, Šentjurčane Zvonka Pušnika, Branka Goloba, Ludvika Mastnaka, Antona Seliča, Franca Škoberneta in še nekatere. Še najmanj so z volitvami tvegali Drameljčani, ki so si privoščili zaprte liste in so seveda izvolili vse svoje kandidate. Pri tem se jim je pa še napravilo, da so v I. volilni enoti dosegli rekordno 93 odstotno volilno udeležbo, kar še bolj spominja na dobre stare čase. Tudi drugo mesto je njihovo, drži pa ga volišče v Razborju z 80 odstotno udeležbo. Mar to pomeni, da so volivcem bolj pogodu zaprte liste in volitve, kakršne je v preteklosti izvajala SZDL? Pa še to, eden izmed njihovih kandidatov je potreboval za izvolitev vsega 9 glasov.

Rekorder v slabi volilni udeležbi je volišče v Vezovju, kjer so uspeli doseči le 29 odstotno volilno udeležbo.

Število glasov, ki so kandidatu prinesli mesto v svetu KS, je bilo seveda zelo različno in je praktično neprimerljivo. Pa vseeno navedimo "rekorderje": g. Majgerju v volilni enoti Slemene je zadostovalo 9 glasov, največ glasov pa je dobila gospa Tatjana Žaberl v VE na Pešnici, 235.

Kakorkoli je že bilo, imamo jih in 4 leta nas bodo vodili.

F.K.

Z občnega zbora SLS

Letošnji občni zbor je imela šentjurska podružnica SLS v Razborju pri Zgončevih. Udeležba je bila tokrat nekoliko slabša, prisostvovalo je okrog 50 udeležencev, in že povsem primerljiva z drugimi strankami. V prvih letih demokracije je bilo namreč več ali manj normalno, da je na letne zборе Kmečke zveze prihajalo kar precej več članov. Osrednja gosta sta bila Janez Podobnik in g. Smrkolj iz Kmečke zveze.

Letošnja razprava se je takorekoč ustavila ob občinskem kmetijskem skladu, pobudnik za razpravo pa je bil direktor Zadruga ing. Pušnik. Menil je, da bi bilo namesto sklada, ki je namenjen predvsem za regresiranje obrestnih mer pri kmečkem nakupu zemlje, denar bolje porabiti za neposredne stimulacije, kot so participacija pri ceni osemenjevanja goved, zavarovanje živine in drugo. Sprejeli so celo sklep, da naj UO opredeli odnos SLS do tega občinskega sklada.

Kot običajno, je bilo tudi letos v razpravi slišati precej očitkov na račun državne kmetijske politike, slišati pa je bilo celo oceno, da je sedaj, ko drži SKD v vladi obe ključni ministrstvi, tako kmetijsko ministrstvo kot ministrstvo za ekonomske odnose, položaj slabši kot je bil kdajkoli. G. Zgonc pa je opozoril na šentjurski centralizem in zanemarjanje podeželja.

Volitve so opravili seveda tajno, toda na ključnih funkcijah sedanjima nosilcema teh funkcij, prof. Osetovi in g. Škobernetu, niso postavili protikandidatov ter sta bila gladko ponovno izvoljena. Za vodstvo šentjurskega pododbora sta se "spopadla" ravnatelj OŠ Hruševca g. Gajšek in bivši direktor Tola g. Jager. Zmaga je šla v Hruševca.

Velika noč

Letošnja dolga zima je vzela slovo prav na cvetno nedeljo. Čeprav je še dan prej prav po zimsko snežilo, se je jutro cvetne nedelje zbudilo v čudoviti sončni svetlobi. Bilo je prava prisposoba zmagoslavnega Kristusovega prihoda v Jeruzalem pred dvema tisočletjema.

Pred farno cerkvijo v Šentjurju se je drenjala množica vernikov, blagodoneči glas šentjurskega kaplana jih je vabil v božji hram, a sonce jih je zadrževalo zunaj, pred razpelom. Pušeljce so v večji meri prinesli otroci. Tistega velikega s Podgrada letos ni bilo. V cerkvi pa so stali trije orjaški pušeljci, eden ob prižnici ter dva ob koru, ki sta segala domala do stropa cerkve. V nasprotju s tradicijo so bili skrbno poviti s svetlečim barvastim papirjem, kar jim ni škodi v dobro.

Ena od ponkovških butar

Ponikva je ob 9,30 h bila še mrtva, ob vходу v farno cerkev sv. Martina pa sta že stali dve veličastni butari. Daljša, kasneje sem zvedel, da so jo prinesli fantje s Ponikve, naredil pa jo je g. Javornik, je bila mojstrsko spletena, druga, morda le 2 metra krajša, delo Siterjevih moških s Ponkvice, pa je bila lepše okrašena. Daljša, ki je segala do ure na zvoniku, po moji oceni je merila preko 20 metrov, je gotovo ena največjih, kar jih je bilo napravljenih v zadnjih letih na območju občine. Obe orjaški butari sta bili spleteni "klasično".

Okrog smerekove sušice so bile spretno nameščene leskove in druge šibe, sam pušeljce v vrhu pa je narejen iz bršljana in pušpanja. Obe butari sta krasili cerkveno pročelje še tja do velikega petka.

Tudi pred cerkvijo v Dramljah ni bilo gneče, ljudje so šele pričeli prihajati. "Tekmovalnih" butar ni bilo opaziti, tiste, ki pa sem jih videl, so bile vse po vrsti okrašene z nenavadno obilico širokih, pisanih papirnatih trakov.

Ob 10. uri je tudi cerkev na Slivnici še samevala; maša je bila napovedana ob pol enajsti uri. Opazil sem, da je nekaj prihajajočih vernikov namesto pisanih butar nosilo dopadljive vejice domače, avtohtone bodike. Gospod Mazej me je prijazno povabil na blagoslovitev pri Urbanu ob 15. uri popoldne.

Potem, ko je ves veliki teden razsajala zima, je bila velika sobota spet sončna in praznična. Pričela se je z obiskom dveh fantov iz Nove vasi, ki sta našo hišo počastila z blagoslovljeno tlečo gobo. Blagoslavljanje velikonočnih jedi pa je potekalo v šentjurski farni cerkvi ves dan. V nasprotju z butarami, pri velikonočnih košaricah ni bilo čutiti razkošja in tekmovalnosti. Prej bi rekel, da so bile tiste, ki sem jih videl v farni cerkvi, razmeroma skromne, celo plastične vrečke je bilo videti.

Najmlajša na Rozaliji

Podobno je bilo tudi na Ponikvi. V zimsko hladni ponkovški cerkvi, kjer se je ob 11. uri zbralo nepričakovano malo vernikov, tudi ni bilo opaziti lepše okrašenih košaric. Obred blagoslovitve velikonočnih jedi je

Klepet pred farno cerkvijo

trajal krepko več kot pol ure, zaznamovalo pa ga je pretehtano filozofsko razmišljanje župnika Hermana o hrani ter o simboliki velikonočnih jedi. Prvič sem tu slišal razlago simbolike pirha: jajce, tesno povezano z rojstvom piščančka, naj bi simboliziralo Kristusovo strtje oklepa groba oziroma smrti in rojstvo v novo življenje.

Na romantičnem hribčku pri sv. Rozaliji se je zbralo presenetljivo veliko ljudi in tudi več lično okrašenih košaric je bilo opaziti. Blagoslov velikonočnih jedi je opravil šentjurski dekan Zemljič. Vernike je popeljal skozi Križev pot, z velikonočno filozofijo pa jih ni prav dosti obremenjeval. Imeli so tudi darovanje za papežev obisk, ker država menda ne bo zagotovila vseh potrebnih sredstev.

Streljanja je bilo letos morda nekoliko manj kot prejšnja leta. "Ponkovška artilerija" je delala le v nedeljo, v soboto popoldne ter na velikonočni ponedeljek so imeli že "fraj". Tam nekje pod Rifnikom so s streljanjem malo pretiravali in so si s celonočno kanonado prislužili kar precej nejevolje. Policisti jih zaenkrat še niso obiskali.

500 000 SIT za zdravje

Da, seveda, zdravje je vredno še mnogo več, pravzaprav je neprecenljivo, nekaj več kot 500 000 SIT so bile vredne le nagrade, ki so jih prispevali šentjurski in celjski sponzorji, dobili pa so jih tisti šentjurski šolarji, ki so se najbolje izkazali v dva meseca trajajočih aktivnostih, posvečenih svetovnemu dnevu zdravja.

V akciji, ki jo je spodbudila in organizirala zasebna šolska ambulanta dr. Drage Kovač - Škoberne, so sodelovali šolarji vseh enajstih osnovnih šol. Nižji razredi so se preiskusili v likovnih veščinah in v literarni ustvarjalnosti, višji razredi pa so se pomerili v znanju na temo kako ostati zdrav. Predtekmovanja so opravili na šolah, veliki finale pa je bil v petek, 5. aprila, v športni dvorani Hruševca.

Zmagovalci iz Hruševca

Kolektiv OŠ Hruševca se je predstavil kot dober organizator te prireditve. Vsa dvorana je bila ena sama velika scena, preko 400 šolarjev z vseh šol pa je na tribunah spremljalo spopad izbranih šolskih ekip v kvizu o zdravju. Cela prireditev, ki jo je spretno vodila radijska napovedovalka gospa Novakova, je imela zabavni značaj. Poleg šolarjem dobro poznanega Mitje Mastnaka, ki je skrbel za glasbeno spremljavo, so ves program ustvarili šolarji sami. Vsaka šola je nastopila s po eno zabavno točko, vse pa so bila uglašene na vodilno temo prireditve, na temo zdravja.

V prvi zabavni točki so navdušili šolarji iz OŠ Hruševca. Z domiselno pantomimo so prav duhovito ponazorili zdrav in nezdrav način življenja. Po mnenju mnogih prisotnih so bili sploh najboljši. Ponkolani so večče odigrali pogovor gluhecev, drameljske košarkaške navijačice so dovolj iskro odplesale svoj spodbujajoči ples, Slivničani so zapeli svojo pesmico o narkomanu, Dobje je zastopal trio glasbenikov, Sabina Otorepec iz OŠ F. Malgaja se je preiskusila v vlogi Regine, planinski šolarji pa so se šli indijančke. Tudi šolski pevski zbor OŠ Hruševca pod vodstvom Blanke Pasarič je zapel pesmico o angini.

Vmes je potekal kviz. Sedem ekip s po tremi najboljšimi iz vsake šole se je spopadlo z razmeroma težkimi vprašanji. Komisija, v sestavi dr. Kokaljeve, učiteljice Šušlečeve in zdravstvenega tehnika Sreča Črepa, je imela kar težko delo, preden ji je uspelo izbrati najboljšo. Zmagala je ekipa OŠ Ponikva, ki so jo zastopali Nina Grosek, Zdenko Korošec in Barbara Dečman. Zbrali so 22 točk od 25 možnih, kar pomeni, da so z ozirom na razmeroma težka vprašanja odgovarjali zelo uspešno. Šentjursko podjetje Trghohlad jih je obdarilo s tremi pari rolerjev. Le dve desetinki točke za njimi so bile Drameljčanke Anja Žgur, Laura Tanšek in Ana Golež. Studio trg iz Celja jim je podaril kvalitetne trenerke. Tretja je bila ekipa OŠ Planine z 20,6 osvojenimi točkami. Tanja Novak, Janez Kranjc in Marija Žibret so odšli domov z novimi urami Benetton, ki jih je podaril zlatar Gajšek iz Šentjurja.

Za najboljšo likovno delo je dobila prvo nagrado, bundo šentjurskega E športa, Lucija Škorjak iz Šentjurja. Jure Pušnik, kot najboljši "pisatelj", je odšel domov s praznično zaviti pancerji, ki jih je prispevala trgovina Amon.

Skupno je bilo podeljenih preko 100 raznih nagrad, vse so z velikim razumevanjem prispevale razne šentjurske firme. Naj naštejem poleg glavnih sponzorjev le nekatere: Elba - tri fotoaparate, OMV C & C - 30 000 SIT, ZZS - 30 000 SIT, MD 777 - 20 000 SIT, IE Tovornik - 20 000 SIT, Mla-car - 18 000, Jurmes - mesne izdelke, Jager in Bucu - razno pekovsko pecivo, NK Šentjur - 150 vstopnic za nogometne tekme itd. Zanimivo je, da so se večje šentjurske firme in nekatere uspešne trgovine kot tudi Občina izkazali za manj ali sploh nič darežljive. Organizatorji so še posebej opazili, da kljub temu, da so jih povabili, ni bilo na zaključno prireditev nikogar niti z Občine in še manj iz stakajočega Zdravstvenega doma. Nasprotno pa so ustrezne celjske inštitucije pokazale za to prireditev izjemno zanimanje in so zanj tudi naše dovolj lepih besed pohvale.

F.K.

Kako skrbim za svoje zdravje

Zdravje je največ, kar ima človek. A mislim, da so tudi živali srečne, če so zdrave.

Tudi jaz skrbim za svoje zdravje na več načinov. Živim na deželi, kjer je svež zrak in ob sončnih dnevih grem na sprehod. Večkrat telovadim v šoli in tudi doma z Majo radi telovadiva, skačeva in se igra. Pri gledanju televizije večkrat gledam oddaje o zdravju in iz njih izvem veliko koristnih stvari. Veliko za svoje zdravje lahko naredim z zdravo prehrano, tako jem veliko sadja, in zelenjave. Poleti gremo tudi na morje. Na morju je zdravilna voda in tudi tamkajšnji zrak mi je zelo všeč. Kar začutim, kako lažje diham. Vesela sem, da ne živim blizu tovarn, kjer bi morala vonjati onesnažen zrak. Želim, da bi vedno živela na deželi, ker imam zelo rada naravo. Sklenila sem, da bom vedno lepo skrbela za svoje zdravje.

Polona Blaj, OŠ Loka, 3. r.

Tatjana Oset - dvakratna predsednica, ki pa ne mara Šentjurskih novic

Morda sem res nekoliko razvajen, toda, ko sem predsednici SLS in predsednici Občinskega sveta predlagal, da bi v naslednji številki ŠN predstavili šentjursko podružnico SLS in njo kot vodilno funkcionarko, a me je gladko vrgla čez prag, češ, da Šentjurske novice pač niso časopis, za katerega bi dala intervju, se mi je prvi hip nos kar malo povetil. Toda le za hip; seveda, tudi ona ima pravico do svojega prav in če se je odločila, da ji bo koristil konflikt z urednikom edinega domačega medija, ki je, mimogrede povedano, ustanavljal v Šentjurju njeno stranko takrat, ko še ona ni vedela, katerega boga naj moli, ji je to pač dovoljeno. Je že tako, da ima oblast vedno prav!

Tatjana Oset je profesorica umetnostne zgodovine in je v službi na šentjurski Kmetijski šoli. Kako gresta skupaj umetnostna zgodovina in kmetijstvo, bi jo prav rad vprašal, a mi to ni bilo dano. Doma je iz Stopč, rodila se je pred 35 leti v polproletarski družini Martinčičevih. Njen oče je bil občinski uradnik in dolga leta tudi vesten partijski funkcionar. V šentjurski politiki se je pojavila leta 1994, ko je bila njena izvolitev za predsednico SLS opazen dogodek. V stranki so imeli kar precejšnjo kadrovsko krizo, njena verbalna sposobnost ter odločnost pa sta med članstvom požela kar dovolj simpatij. Na občinskih volitvah v jeseni istega leta jo je stranka kot predsednico postavila na prvo

Tatjana Oset

mesto na kandidatni listi in bi bila njena neizvolitev v občinski svet res presenečenje. Na letošnjem občnem zboru šentjurske SLS so ji na polovično demokratičnih volitvah - kandidacijska lista je bila zaprta - podaljšali predsedniški mandat še za 2 leti.

V javnosti je postala opazna takoj po volitvah, tudi po zaslugi Šentjurskih novic, ki so jo promovirale kot "šentjurskega Jelinčiča". V resnici ji je takrat uspela odlična zakulisna igra, ko je zelo spretno prekrmarila med koalicijskima SKD in SDSS na eni strani ter opozicijsko LDS na drugi. Prelisčila je obe strani, ob tem neobremenjeno prelomila nekaj dogovorov in celo pisni sporazum ter se uspela povzpeti na predsedniško mesto Občinskega sveta. S seboj je iz SLS na položaj pripeljala tudi ambicioznega mladeniča Janeza Škoberneta, zdaj tudi tajnika stranke. Skupaj predstavljata razmeroma težaven tandem, ki je doslej povzročal občinskemu svetu kar precej preglavic. Si pa oba uspešno nabirata politične in politikantske izkušnje.

Ko sem poskušal zbrati podatke o njenem dosedanem delu, o njenih uspehih in neuspehih, sem naletel na blokado. Podatkov o njenih zamislih in akcijah ni. Gospa Osetova namreč ni pristašica javnega delovanja in ji bolj leži delo v zaprtih krogih. V dveh letih, kolikor predseduje SLS, ni novinarjev povabila niti na en sam programski sestanek SLS (če izvezamemo letne občne zборе, ki pa so v preteklih letih bili izrazito manifestativni), niti jih ni obvestila o zamislih, ki jih na občinski ravni stranka morebiti organizira. Enak odnos do javnosti dosledno uveljavlja tudi pri delu Občinskega sveta in njegovih organov. Pri tej svoji maniri, ki domala meji že na manijo, je šla celo tako daleč, da v nasprotju z določili občinskega statuta dosledno izloča javnost iz vseh dogajanj na občini. Izjema so le seje Občinskega sveta, ki so za javnost odprte. Takorekoč hermetična zaprtost občine sicer zagotavlja navzven relativni mir, onemogoča afere, razvojno pa gotovo ni preveč spodbudna. Kakšen je resnični vpliv njenih zamisli na dogajanja na občini, lahko le ugibamo.

Drugače je pri samem vodenju sej Občinskega sveta. Tu je brezkompromisna in z vsemi sredstvi, tudi takšnimi, ki niso v skladu s statutom, vzdržuje dobro pregledno "rdečo - črno" politično polarizacijo. Tako je pri vsaki pomembnejši zadevi izid glasovanja že vnaprej poznan. Da slučajno le ne bi prišlo do kakšnih presenečenj, je v Svetu že nekajkrat uspešno speljala javno glasovanje o zadevah, za katere je predpisano tajno. Pri vodenju sej ne daje ravno mnogo na predpisano proceduro in raje improvizira. Posledica tega sta precejšen "Hyde park" in slaba učinkovitost Sveta. Koalicijski svetniki jo spoštujejo kot avtoriteto in ji praviloma brez večjih skušnjav sledijo. No, morda marsikdo to počne tudi zaradi nagonkega strahu pred "rdečo" opozicijo, ki v Svetu še vedno igra opazno vlogo ter predstavlja stalno grožnjo za prevzem oblasti. V takšnem vzdušju je nad svojo podpredsedniško vlogo v Svetu obupal še celo zelo dobro prilagodljivi predsednik ZLSD g. Erjavec.

Seveda ima gospa Osetova tudi druge odlike: je vestna in disciplinirana, očitno pa se je zelo dobro ujela tudi z županom in podžupanom. Zlasti v zadnjem času so ti trije ključni ljudje na občini dodobra uigran trio. Priznati ji je še treba, da se zaveda pomena kadrovske kombinatorike, zlasti še tako imenovanih "naših ljudi" na ključnih mestih. Tudi za svojo eksistenco je znala poskrbeti in si izboriti na občini prav solidno plačo. Kako je z njeno uspešnostjo v okviru "kmetijskega lobija", je težko reči, vsekakor pa svežih zamisli na tem področju doslej še ni bilo opaziti.

Kot predsednica Sveta in vodilna funkcionarka ene izmed tako imenovanih strank slovenske pomladi preveč deluje iz ozadja, politično togo ter več ali manj po preizkušenih "zimskih" metodah.

Tako, to je "skrajšani" portret predsednice SLS in predsednice Občinskega sveta. Nekoč, ko se bo sama odločila, boste morda lahko spoznali, da je tudi drugačna. Toda takrat bo prepozno; prerokujem, da s takšnim odnosom do javnosti in demokracije, kot ga ona brez slabe vesti uveljavlja, Tatjana Oset ne more prav dolgo vzdržati kot formalno prva zvezda šentjurskega javnega življenja in demokracije.

Franc Kovač

MLA-CAR

Prodaja in servis vozil, Stopče 32b, 3231 Grobelno
telefon (063) 794-300, 794-310, fax 794-320

5 let pod okriljem **TREH DIAMANTOV**

**PREDSTAVLJAMO VAM
NOVE MODELE VOZIL**

**NOVO!
Proton**

SERVIS IN PRODAJA VOZIL **HYUNDAI**

Pri nakupu vozil
HYUNDAI ACCENT vam podarimo
zadnji spojler in komplet preprog

MITSUBISHI Colt 96
ŽE ZA 21.990 DEM
s serijskim AIR BAGOM

PROTON
ŽE OD 19.990 DEM

HYUNDAI ACCENT
ŽE ZA 17.500 DEM
na zalogi omejeno število
znižanih vozil od 16.500 DEM

MITSUBISHI Lancer 96
ŽE ZA 24.990 DEM

LANTRA SEDAN OD 24.700 DEM
LANTRA S.WAGON OD 25.700 DEM

**NUDIMO VAM TUDI
AVTOMEHANIČNE, AVTOKLEPARSKE
IN AVTOLIČARSKÉ STORITVE**

DELOVNI ČAS:

PON. - ČET.
OD 8 - 12 IN OD 13 - 14 URE

PETEK:
OD 8 - 12 in OD 13 - 14 URE

SOBOTA:
OD 8 - 12 URE

NA ZALOGI TUDI RABLJENA VOZILA
Prodaja po sistemu:
**RABLJENO ZA NOVO, RABLJENO ZA
RABLJENO**

MITSUBISHI Carisma
ŽE ZA 32.000 DEM

SONATA 2.0 ŽE ZA 36.790 DEM
SONATA 1.8 ŽE ZA 27.790 DEM

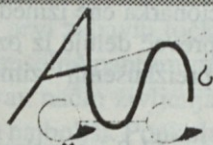
Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"Mackošek"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/741-836

PONUDBA VEČJA KOT DRUGJE

- originalni rezervni deli
- cenejši - neoriginal
- pločevina, avtostekla za osebna in tovorna vozila
- izpuhi za vsa vozila
- program VALEO, BOSCH, BIAUPUNKT
- gume NOKIA, MICHELIN, SAVA, BANDAG + montaža
- prodaja - odkup rabljenih in poškodovanih vozil
- kredit - menjava

Lokacija: Mariborska cesta 115, tel.: 38-811
Rabljeni deli: Trnovlje-Gaji 412-240,
Šentjur 741-008

AVTO ŠKORJANEC
PRODAJA REZERVNIH DELOV
IN AVTOMOBILOV;

AVTOODPAD VLEKA & R. CAR

KIA KIA MOTORS

Pooblaščen prodajalec za KIA
MOTORS vas vabi v salon na
Mariborski 115!

Razstava vozil KIA tudi v Šentjurju!

termix

TEHNIČNA TRGOVINA

Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 741-329

Po ugodnih cenah vam nudimo bogato ponudbo
keramičnih ploščic, sanitarne opreme, gradbenega
materiala, inštalacij - voda, elektrika, ogrevanje, barve,
lake, akustiko, belo tehniko in gospodinjске potrebnščine.

vinogradniški stebri 14/8	949,00 SIT
pocinkana žica	119,00 SIT
Jupol	2.999,00 SIT
Jubolin kit	2.499,00 SIT
Cement Italija	625,00 SIT
apno Zagorje	519,00 SIT
Modul opeka	69,00 SIT
porolit	77,00 SIT
zamrz. skrinja LTH 220 I	57.990,00 SIT
Sadolin 1kg	669,00 SIT

BOGATA ZALOGA betonskih cevi, Siporex, dimnikov, ploščic, salonitnih plošč!

POSEBNO UGODNA PONUDBA:

kritine BRAMAC vse barve 99,90 SIT/kom.

UGODNI KREDITI ZA 1 LETO R + 10%!

Iz policijskega poročila za leto 1995

Promet v letu 1995

V preteklem letu je bilo na naših cestah 7 nesreč s smrtnim izidom ter 72 nesreč s telesnimi poškodbami. Vse nesreče s smrtnim izidom so se zgodile izven naseljenih krajev. Poleg teh se je zgodilo še 322 nesreč z materialno škodo. V primerjavi s prejšnjim letom se je povečalo število lažje poškodovanih za 29%, smrtne nesreče in nesreče s težjimi telesnimi poškodbami pa so ostale približno na isti

ravni. Najpogostejši vzroki nesreč so bili: prevelika hitrost (114), izsiljevanje prednosti (78), vožnja po nepravilni strani (77) in alkohol (64).

Na regionalnih cestah se je zgodilo 99 nesreč, le ena manj pa na kratkem odseku naše magistralke. Na našem odseku avtoceste se je zgodilo kar 44 nezgod, na vseh lokalkah pa le 87.

Vozniki osebnih avtomobilov so povzročili 386 nezgod, 31 jih gre na račun tovornjakov in le 1 na račun voznikov avtobusov.

Kar 39 povzročiteljev prometnih nezgod je pobegnilo s kraja nesreče, od teh se jih je 37 le znašlo v rokah policistov.

Najnevarnejša meseca na cesti sta bila maj in oktober, od dnevov pa ponedeljek in petek. Policisti so v preteklem letu napisali 2556 mandatnih blokov in napravili 1242 prijav sodniku za prekrške. Odkrili so 361 vinjenih voznikov, kar 108 voznikov ni hotelo pihati, 340 pa se jih je vozilo brez vozniškega dovoljenja. 1117-krat so voznikom prepovedali nadaljno vožnjo, 384-krat pa so jim odvzeli vozniška dovoljenja. 520 voznikov je plačalo kazen, ker niso bili pripeti z varnostnim pasom.

Prijeten večer v Paridolu

Iz mladih veterinarskih let mi je Paridol ostal v spominu po pešačenju in praviloma brezupnih živinozdravniških primerih, od letošnjega marca pa ga bom lahko imel tudi v lepšem spominu.

Z malo zamudo so v Paridolu v soboto, 30. marca, praznovali materinski dan. Že nekaj minut pred osmo zvečer je bil njihov še nedograjeni gasilski dom nabito poln. Ocenil sem, da se je v njem zbralo preko 100 obiskovalcev in da se je tistega večera tam srečalo takorekoč vse živo iz Paridola in Jelc.

Pričelo se je s čestitko predsednika vaše skupnosti g. Jevšnika, nadaljevalo pa s pestrim kulturno zabavnim programom, ki so ga pripravili domači otroci in šolarji pod vodstvom samozavestne voditeljice, dijakinje srednje ekonomske šole, Simone Kosaber. Bil sem prijetno presenečen, kajti v Paridolu res nisem pričakoval tako bogatega zabavnega programa. Bilo je vsega dovolj, od recitacij, pevskih nastopov do zabavnih skečev in tehno plesnih vložkov. Celo malce pornografsko zgodnico v stilu: stopi bliže, ga (jo) prime niže itd. vse do Rdečega morja in faraonske palice, so si privoščili, in morda z njo celo poželi največji aplavz. Adriana, Barbara, Simona, Denis, Suzana, Tina in Mojca ter drugi so nastopali spontano in s temperamentom, ki jim ga lahko zavidajo bolj profesionalno organizirane skupine. Na improvizirani oder - kot oder je služila kar gasilska garaža - so spravili tudi štiri izžrebane Paridolčanke, ki so se pomerile v plesu, menda je bila lambda ali nekaj podobnega. Predsednika ocenjevalne komisije g. Cmoka iz Gorice je morala Simona kar krepko spodbuditi, da je med štirimi tekmovalkami le uspel izbrati najboljšo, Marijo Jevšnik. Zaključek prireditve je bil v stilu skupne pesmi in romantičnih lučk v rokah pevcev. Simonini otroci, tako jih je imenovala voditeljica sama, so zapeli, vsa dvorana pa jim je smelo pritegnila - in vsem je bilo lepo. Tudi šopkov za mlade organizatorice ni manjkalo!

Kot se za takšne prilike spodobi, se je skoraj dvourni program prevesil v veselo druženje, ki je trajalo tja do volilnega nedeljskega jutra.

Tudi moja odločitev

Prejšnji mesec me je pot zanesla mimo celjskega Uniona in slučajno sem naletela na neke čudake, ki so silili v ljudi z zelenimi letaki. Meni se pravzaprav niso zdeli nič posebnega, toda marsikomu je na obrazu pisalo, kaj si misli. Ustavila sem se ob številnih plakatih - in bila navdušena. Šlo je za predstavnike Greenpeace -a, ki se tudi v Sloveniji zavzemajo za zaprtje JE Krško. Na letakih so bile opisane njihove dejavnosti, vplivi elektrarne na okolje ter drugačne možnosti za Slovenijo. Na naslov Greenpeace, Prušnikva 2, 1000 Ljubljana lahko tudi vi pošljete svoj podpis, če ste za predčasno zaprtje JE Krško. Pa pustimo to, vsak ima svoje mnenje oziroma ga raje nima. Šokiral me je prizor z mladim dekletom, ki je list enostavno raztrgala s pripombo: "Mi smo izven dosega!"

smer vetra, ki piha proti Ljubljani za kak kilometer zgreši. Obstajajo pa žal tudi nevetrovni dnevi in Celjsko območje je zelo blizu Krškega. Pa saj pol Evrope z enim očesom preži na naš potencialni Černobil! Le zakaj, na vsem svetu, bi nas to kaj brigalo?! Konec koncev je JE res "varna" - vsaj do prvega potresa! Čuden pa je odnos ljudi do skupnosti. Mar se bomo res obnašali v stilu "to ni moj problem" vse do takrat, ko bo tudi nam tekla voda v grlo? Takrat bo brez smisla, da bi nas še kaj brigalo.

Podobno se dogaja v politiki. Ob volitvah, takih ali drugačnih, cel kup ljudi jamra, da volit ne bodo šli, da je itak vseeno, ker so vsi pokvarjeni in vsi enaki, pa oh in sploh - dajte mi robec! Volitve so redka priložnost, da lahko o nečem odločamo, da krojimo prihodnost. Prosim, pa ne spet s komentarji: "ja, kje se pa moj glas sploh pozna!" Če se mora poznati - potem lahko delamo le na karieri diktatorja. Dokler pa smo člani skupnosti, razmislimo in izbirajmo vsak med slabim in slabšim, če res dobrega nič ni!

Saša Teržan

Šentjurska SDSS še vedno brez vodstva

Potem, ko je ljubljansko vodstvo SDSS, po novem samo SDS, razveljavilo šentjursko volilno konferenco, ker vsaj enega izmed prisotnih na konferenci ni bilo v spisku članstva, ter ni pustilo, da bi 12. aprila šentjurski odbor sam sklical ponovljeno konferenco, do sedaj še ni uspelo tega storiti samo. Kaj je razlog temu zavlačevanju, ni znano, toda sodeč po tem, da sta regijski koordinator g. Novak in bivši predsednik OO SDSS Šentjur g. Pungartnik poskušala lobirati med nekaterimi člani stranke, je očitno, da nekomu poleg napake pri volitvah ni bilo pogodu novo vodstvo šentjurske SDSS. Verjetno postopki še niso zadovoljivo zaključeni, pa se še zadeva malo "paca".

F.K.

ALI POZNATE ELBO?

Da, seveda, gotovo jo poznate! Kljub temu, da Elba šteje že pet pomladi, je v Šentjurju že zdavnaj postala pojem solidnega družinskega podjetja Bojane in Toneta Koželja z Ljubljanske ceste. Področje njihovega dela so elektroinstalacije ter montaža toplovodnih ogrevalnih sistemov, kot se bolj učeno reče centralnemu ogrevanju hiš. Pa trgovina seveda tudi. Pri njih vam prodajo vse živo, na drobno in na debelo. Sicer pa vsega ne smem povedati že kar vnaprej. Bolj prav bo, da nam te stvari povesta lastnika firme sama.

Gospod Koželj, najprej nekaj stavkov o nastanku Vašega podjetja? Vem, da je že Vaš oče bil poznani šentjurski obrtnik, se je vse začelo pri njem?

Moral bi reči da in ne. Gotovo sem nekaj delovnega in podjetniškega duha dobil pri njem, tako bolj na konkretni ravni pa moram povedati, sem začel res čisto sam ter takorekoč iz nič. Po poklicu sem električar, eno leto sem delal v Alposu, a sem takoj, ko sem prišel iz vojske, začel na svoje. Pri očetu sem dobil dobre štiri kvadratne metre velik prostor za delavnico ter pljunil v roke. Istega leta sem se tudi oženil, tako da lahko rečem, da je bilo leto 1975 zame res pravo štartno leto. Kako je šlo naprej, sem že skoraj pozabil. Kot obrtnik sem imel zaposlena dva ali tri delavce in delal noč in dan. Dela je bilo, hvala bogu, dovolj, zato sem delavnico kmalu preselil na novo lokacijo na Ljubljanski, kjer sva si z ženo Bojano zgodila dom. Leto 1990 je pravzaprav Elbino rojstno leto. Novi časi so prinesli nove poglede na podjetništvo in ker sem si že od nekdanj želel, da bi si ustvaril družinsko podjetje, ki bi dolgoročno združevalo vso družino, sva se z ženo odločila za ustanovitev gospodarske družbe, tako imenovane d.o.o. Hkrati smo se tudi registrirali za trgovinsko dejavnost. Takratna podjetniška evforija je tudi nas navdahnila z velikimi načrti, računal sem, da bi se ukvarjali predvsem s proizvodnjo, a je naše projekte za izdelavo ekoloških termonapeljav minister Umek gladko zavrnil, češ, da v naši občini tozadevna proizvodnja ni na prioritetni listi. Projekt je šel v franže, mi pa smo se oklenili poslov, ki smo jih opravljali že dotlej. Leta 1993 smo ob hiši dogradili še okrog 400 m² različnih poslovnih prostorov, predvsem trgovskih in skladiščnih ter si ob trgovini privoščili tudi manjši bistro.

Napredek je bil očitno skokovit. Kako je bilo s kapitalom, krediti, s sredstvi za demografsko ogrožene?

Bolj slabo. V teh letih se je sicer povsod na polna usta govorilo o pomoči malemu gospodarstvu, v resnici pa je bilo tako, da smo ostali sami s svojimi prihranjenimi denarji. Je pač šlo postopoma in malo počasneje. Že prej sem povedal, da nam je minister Umek gladko odrekel pomoč iz sredstev za demografsko ogrožene, na občini se ni dalo priti zraven, za banke pa tako veste, kako oderuško so se in se še obnašajo. Še največ smo imeli pravzaprav od davčne olajšave pri davku na dobiček. Vsaj za tista sredstva, ki smo jih vložili, nam ni bilo treba plačati davka. Tako smo nazadnje vse napravili res samo s svojim denarjem.

No, zdaj bi bil pa res že čas, da poveste, kako vam gre danes, s čim se pretežno ukvarjate, koliko ljudi imate zaposlenih, kako je s konkurenco in podobno?

Naj začnem kar na koncu, pri konkurenci. Konkurenca seveda je, tudi v samem Šentjurju je imamo dovolj, še več pa zunaj. Dela pa je še vedno dovolj, pojavljajo se povsem novi sistemi, na primer montaža plinskih ogrevalnih naprav, čeprav se še več kot 50% gospodinjstev ogreva s trdimi gorivi, ki bodo v nekaj naslednjih letih večinoma prešla na ekološko sprejemljivejša olje ali plin, potem so pa tu tudi že razne rekonstrukcije, meritve itd. Upam, da smo se dovolj racionalno in dobro organizirali ter smo kos konkurenci tako po kakovosti naših storitev kot tudi po cenah ter plačilnih pogojih. Seveda pa se niti približno ne omejujemo samo na šentjurski prostor. Lahko rečem, da dobro obvladujemo precejšen del Slovenije od Sotle pa tja do Koroške. Montažerska dela za toplovodne napeljave so še vedno naša prva poslovna odločitev. Strankam ponujamo kompletno storitev "na ključ", to je od svetovanja, projektiranja, do dokončne izvedbe. Trenutno zaposlujemo 13 delavcev, pretežno gre za tehnični kader, imamo pa tudi pet stalnih kooperantov, ki za nas izvajajo nekatere posle. Elba ima seveda tudi lasten uvoz, vrsto dobrih poslovnih partnerjev doma in v inozemstvu ter seveda dobro založeno trgovino z vsemi inštalacijskimi materiali. Imamo tudi zastopstvo za F.B.R. plinske in oljne gorilce, odlične odnose s firmo

Nova trgovina v središču Šentjurja

Pintossi + C iz Verone, firmo Titan iz San Marina in z vrsto domačih proizvajalcev (Seltrom iz Maribora, Firšt iz Mozirja, KIG itd.). Skratka, ocenjujem, da imamo kar dobro vpeljane posle in da smo tako za drobne potrošnike kot za obrtnike in podjetnike kar zanimiv

poslovni partner. Pohvalim se lahko tudi z uigrano delovno ekipo ter z res vzornimi odnosi znotraj kolektiva.

Prejšni petek ste odprli trgovino v središču Šentjurja, nasproti gostilne Bohorč, kakšen pomen bo imela za firmo?

Pomen trgovine v Šentjurju je dvojen; ne eni strani bo razbreme-

Del kolektiva Elbe

nila našo matično lokacijo na Ljubljanski cesti, po drugi strani pa se z njo približujemo našim kupcem. Ne pozabljam, da nam trgovina reže kar precejšen kos kruha, recimo takole okrog 30% prihodka ustvarimo z njo. Ker je treba iti s časom naprej, smo razširili in kompletirali svojo ponudbo. Poleg akustike in videotehnike bomo tam prodajali predvsem male gospodinjske aparate, seveda pa tudi ves elektromaterial ter vse drugo, kar imamo v skladiščih tu na Ljubljanski. Naša tamkajšnja posebnost bo modelarski program, ki ga v šentjurskih trgovinah trenutno skoraj ni.

Gospa Bojana, kakšna je vaša vloga v podjetju?

Sem solastnica podjetja in v Elbi zaposlena vse od njenega začetka leta 1990. Moje področje so finance in administracija, toda ker je mož veliko na terenu, se vse breme dela z ljudmi prinaša name. Reči pa moram, da delam res z veseljem in mi ni nič pretežko. Za firmo gotovo delam dve tretjini dneva in mi za gospodinjenje ostaja bolj malo časa. Še sreča, da imam mamo, ki kar pogosto prihaja in mi pomaga v hiši. Kljub vsej tej časovni stiski, ki me kronično mori, pa si še vedno utrgam čas za družino in za otroke, saj se zavedam, da je družina nenadomestljiva vrednota.

Kaj pa hobiji? Greste skupaj na dopust? Se vaši otroci vključujejo v družinsko podjetje?

Žal za hobije res ni pravega časa. V Dramljah imamo manjši vinograd in moram reči, da nam delo v njem pomeni pravo relaksacijo. Kakšen teden dopusta na leto si seveda vseeno privoščimo. Kljub temu, da z možem često vandrava od sejma do sejma po vsej Evropi, radi potujemo tudi med dopustom. Za dolge lenobne dopuste pa nihče v družini ni preveč ogret. Otroci se vsi še šolajo, Klara študira ekonomijo v Mariboru, Katja je na šoli za podjetniško poslovanje v Celju, Urh pa je še osnovnošolec. Moram reči, da vsi živijo z našim delom in mislim, da smo brez posebnih svečanih izjav tiho dogovorjeni, da je Elba tudi njihova firma in da bodo v njej našli svoj kruh. Seveda čas lahko prinese tudi drugače, toda naše želje in volja so precej identične.

Ko vas takole poslušam in opazujem nenehen direndaj v trgovini, pa na telefonih, Vas, gospod Koželj nisem mogel dobiti na telefon niti popoldne, se mi vsiljuje vprašanje, kakšen je pravzaprav smisel načina življenja, ki vam ga prinaša podjetništvo? Zasluzek verjetno ni več tisto, kar vas vleče naprej?

Tako kot se o smislu svojega početja verjetno ne sprašujejo tisti, ki kronično slonijo za šanki, si na to pomembno dilemo tudi sam ne poskušam odgovoriti. Gre enostavno za način življenja, za uresničevanje samega sebe in svojih zamisli, ki dajejo toliko zadoščenja, da o nekem globljem, kozmičnem smislu lastnega bivanja sploh ne razmišljam. Naš voz je stekel, giblje se v okvirih poznanih zakonitosti in dokler nam bo na njem všeč, seveda ne bomo izstopili.

Načrti za prihodnost?

Vezani so na otroke in na njihove odločitve. Sam še vedno razmišljam tudi o proizvodni dejavnosti, a kot trenutno kaže, s temi načrti še nekaj časa ne bo nič.

Preden Vas, gospa Bojana, prosim, da za bralce Šentjurskih novic predstavite številke o vašem podjetju, bi želel slišati, kakšne so vaše praktične izkušnje z občinskimi in državnimi oblastmi? Je res, da eni in drugi še vedno nimajo pravega posluha za podjetništvo?

To slednje bo kar držalo. Spomnim se, kakšne težave smo imeli s pridobitvijo gradbenega dovoljenja za naš prizidek. Naša vloga je ležala na občini kar nekaj mesecev, kot da je ni. Nered na plačilnem področju je pa tako znan in o njem ne bi izgubljala besed. Naše sodstvo dela tako počasi, kod da bi namerno sodelovalo z različnimi stečajniki in goljufi. Sicer pa, resnici na ljubo, v zadnjem času se vse

Lastnika Tone in Bojana Koželj

skupaj le popravljajo in moram reči, da tako z državo kot občino kar dobro shajamo.

Glede naših poslovnih rezultatov lahko povem, da imamo okrog 2 milijona DEM realizacije, ustvarjamo nekaj dobička, povprečna bruto plača v firmi pa je npr. v februarju bila 142 000 SIT.

Lahko se tudi še pohvalim, da smo že tretje leto glavni sponzor dečkov v NK Šentjur, pa tudi za sponzoriranje različni kulturnih in podobnih prireditev se praviloma še vedno najde kakšen tolar. Pač v skladu s svojimi možnostmi živimo s svojim krajem in njegovimi ljudmi.

Franc Kovač

Jurjevanje 96

Pričetek letošnjih Jurjevih prireditev je potekal istočasno z izidom aprilske številke ŠN, zato lahko o prazničnih dogajanjih poročamo le na kratko.

Vseh prireditev je bilo toliko, da so se večkrat prekrivale in jih je bilo nemogoče slediti.

S prireditvami so pričeli v petek, 19. aprila, v OŠ F. Malgaja s predstavitev svojega projekta "Leto brez praznikov je kakor vaza brez cvetja". Na razstavi so predstavili vrsto domačih in cerkvenih pomladanskih praznikov od pusta do velike noči in jurjevega. O prazničnih običajih so napravili tudi ankete, ki pa so pokazale, da je naša zupaščina s tega področja zelo skromna. Tudi sam obisk na otvoritvi ni bil ravno spodbuden. Sicer pa, pomembnejše je, da so šolarji o praznikih razmišljali in sprostiti svojo ustvarjalnost, je dejal ravnatelj Gradišnik.

Dve uri kasneje je bila slovesno odprta razstava kulinarike, cvetja in ročnih del v Ipavčevi hiši. Slavnostni govornik je bila predsednica občinskega sveta gospa Osetova. Bolj maloštevilni publiki, kot kaže, so vabila dobili le redki srečneži, so zaigrali profesorji šentjurske glasbene šole. Če se župan in podžupan kaj spoznata na glasbo, potem je nastop profesorjev bil zelo v redu, kajti med muziciranjem sta si pomenljivo pritrjujoče prikimala. Razstavljenе kulinarične dobrote so pripravila društva kmetič iz različnih šentjurskih krajev.

Ob 20. uri istega dne se je pričelo srečanje pevcev Ponikve. Tu občinskih mož in žena ni bilo na sceni, nastopili pa so kar štirje zbori in dve pevski skupini iz Dolge gore. Skupno se je na odru zvrstilo preko 90 pevcev, v nabito polni dvorani pa se je tudi drenjalo preko sto Ponkavljanov. Pod taktirko Andreje Galuf je najprej z dopadljivim mladostnim repertoarjem nastopil dekliški zbor, Alojz Firer je pripeljal iz Dolge gore poleg okteta še kvintet svojih bratov, Komorni mešani zbor je vodila Tončka Langus, z ubranim petjem je prijetno presenetil mešani cerkveni zbor (vodi ga Andreja Galuf), pa tudi Moški pevski zbor pod vodstvom Vlaste Plavčak je požel kar lep aplavz. Najbolj so bili poslušalci navdušeni nad skupno zapeto Slomškovo Večernico. Z dolgim aplavzom so svojim pevcem morda le sporočili, da si namesto 8 različnih zborov in zborčkov želijo enega ali dva močna zbora. In še ena nepevska opazka: skoraj vse pevke so namesto v krilih raje nastopile v hlačah.

Ob 20.30 uri se je v prireditvenem šotoru v športnem parku pričela zabavna prireditev Videomeh s celo vrsto znanih ansamblov. V ogromnem šotoru, last Vinka Cverleta iz Dramelj, se je zbralo presenetljivo mnogo poslušalcev. Program, ki ga je povezoval Boris Kopitar, je bil dokaj standarden in vsaj tja do 22.30 ure kakšnega večjega navdušenja pri poslušalcih ni bilo opaziti. Pri vходу sem opazil nasmejanega organizatorja prireditve Vinka Cverleta, ki je bil z obiskom, čeprav šotor ni bil niti približno poln, še kar zadovoljen.

Sobota je bila namenjena Jurjevemu sejmu pred Tržnico. Začetek ob 9. uri zjutraj ni bil preveč obetaven, čez dan pa je prostor pred tržnico kar oživel. Na sejmišču naj bi bilo okrog 90 prodajalcev iz bližnjih in daljnih krajev, ponudba pa ni presejala klasične veselične gostinske ponudbe in kramarskega sejma.

50 letnico LD Šentjur so lovci obeležili najprej s slavnostno sejo v skupščinski dvorani, s katero pa so očitno malo preuranili, saj še niso imeli pripravljenih preko 30 republiških priznanj in slavnostnih značk. Uniformirana zelena bratovščina, seveda z vsemi praporji ter z zelenimi vejicami okrašenimi klobuki, pa je učinkovala res svečano. Tudi lovska maša z nastopom rogistov je bila nekaj posebnega in enkratnega dogodek. (Le da se večina lovcev še pokrižati ni znala). Kmalu zatem so na Lovskem domu odprli še svojo razstavo, ki jo bodo v naslednjih dneh obiskale vse šole.

Zvečer je bil v kulturnem domu slavnostni koncert ob 50 letnici delovanja MPZ Skladateljev Ipavcev. Pevci so imeli toliko svojih gostov in družinskih povablencev, da vstopnic za nepovabljenе slpoh ni bilo oziroma smo si morali izboriti prostor na stojiščih. Večer je minil v znamenju pretežno otožnega repertoarja. Zdi se, da so poslušalci bolj oživali v drugem delu koncerta, ko so zbor vodili njegovi nekdanji zborovodje Goršič, Švec in Vrtačnik. Prvi zborovodja g. Raztočnik je že umrl, z šopkom so se spomnili njegove žene, drugi po vrsti, g. Rečnik, pa je zboru poslal čestitko iz celjske bolnišnice. Posebno ganljiv je bil skupen nastop z nekaterimi nekdanjimi še živečimi pevci. Prijateljski zbori ter drugi šentjurski zbori so svoje kolege jubilate bogato počastili s cvetjem in darili, šentjurski ženski zbor jim je na oder pripeljal celo dvonadstropno torto. 25 članov zbora je prejelo Gallusova priznanja za dolgoletno pevsko aktivnost.

Pevci so se s spominskimi srebrniki zahvalili direktorjem šentjurskih podjetij, ki so prireditev sponzorirala, z njimi pa so obdarili poleg ministra Dularja, ki je bil predsednik častnega odbora, še domače oblastnike: župana Malovrha, predsednico občinskega sveta Osetovo, tajnico občine Jelenčevo, predsednika občinskega odbora za kulturo Kolarja, vodjo občinskega oddelka za družbene službe g. Peperka, dekana šentjurske župnije g. Zemljiča ter še nekatere, ki so pomagali pri izvedbi proslave. Prireditev je večče in všečno vodil igralec Alujevič iz Celja.

Po dve in pol urni prireditvi so pevci svoje goste pogostili kar v prirejani kulturni dvorani, zabaval pa jih je Šaleški odmev.

Skoraj istočasno se je v prireditvenem šotoru na igrišču začela zabava s Heleno Blagne.

V nedeljo dopoldne je bilo živahno na prireditvenem prostoru pred cerkvijo v Zgornjem trgu, kjer se je odvijal običajni kulturni živ - žav. Naj naštejem nekatere nastopajoče: pihalni orkester Šentjur, folklorne skupine iz Dramelj, Dobja, Dolge gore in drugi. Vinogradniki so tako kot vsko leto tudi letos pripravili pokušino svojega pridelka.

Ob 14. uri je prišla na prizorišče tradicionalna jurjeva povorka konj z Zelenim Jurijem, ki ga je letos predstavila skupina Martina Vahna. Ob nastopu pevskih skupin in raznih ansamblov so se predstavila tudi društva kmetič z vseh naših krajev s svojimi kulinaričnimi stvaritvami. Sledila je veselica, ki pa se je morala takorekoč že pred večerom končati, saj so ob 21. uri vabili v prireditveni šotor na svojo zabavo Vagabundi.

Laura ima kaseto

V petek, 12. aprila, je bil za malo Lauro Pešak s Pešnice velik dan: v kulturni dvorani v Šentjurju je imela promocijo svoje prve samostojne kasete. Polna dvorana je s simpatijami spremljala sproščen nastop 10 letne Laure in njenih glasbenih gostov, ansamblov Vagabundi in Sredenšek, citrarja Mihe Dovžana in pevke Joži Kališnik. Promocijo je dopadljivo vodil Tone Vrabl z NT - RC. Vsi gostje so svoje nastope podarili mali slavljenci. Kasete Laure Pešak je zagotovo prva otroška kasete v Šentjurju, menda pa je tudi prva individualna samostojna kasete nasploh. Le še Ipavci in ansambel Vinka Cverleta se lahko pohvalijo s podobnim uspehom.

Kaseto so založili Zlati zvoki iz Zagorja, posneta pa je bila v studiu Coda v Celju.

Kdo si ti, Laura, kje si se naučila tako lepo peti in kako so te pravzaprav odkrili?

Sem Laura Pešak, učenka 4. razreda OŠ F. Malgaja, doma sem s Pešnice, stara sem 10 let. Moja prva učiteljica je bila sestra Alja. Že pri treh letih, tako pravijo, sem ob njenem igranju klavirja že kar dobro zapela. Tudi

zdaj, poleg mamice, Alja še največ vadi z menoj. Hodim tudi v glasbeno šolo, h klavirju k učiteljici Barbari Arlič. Moj prvi javni nastop je bil na glasbenem festivalu Zlati srček v Portorožu. Potem so sledili nastopi v bližnji okolici, na primer na Miklavževanju v Golovcu, na 1. Štajerskem večeru v Vojniku, imela sem 20 minutni nastop na TV v Kamniku, pa spet v Golovcu na prireditvi "Otroci - Hajdi - otrokom", večkrat sem gostovala s Celjskim instrumentalnim kvintetom, pela sem na razglasitvi najboljših mladih športnikov Celja in še kje. V kratkem bom nastopila tudi na otroškem glasbenem festivalu "Glasbena skrinjica" v Velenju, kjer so mojo pesmico "Klepetulja" že vzeli v program.

Kaj pa doma v Šentjurju nič ne poješ?

O ja, tudi! Pela sem lani na Jurjevanju. Pa v šolskem pevskem zboru tudi pojem.

In kako je bilo s kaseto? Si imela na promociji kaj treme?

Jaz sem se imela super! Res mi je bilo všeč. Trema? Ne, te pa nikoli nimam.

Pa še kaj povej o svojih uspešnicah! Gotovo imaš tudi vzornice?

"Naš Aro" mi je kar všeč. Le da potem, ko mi je kuža umrl, nekaj časa nisem mogla peti njegove pesmice. Zdaj je na "Mini 5" na Štajerskem valu zelo dobro uvrščena "Muca na klavir igra". Drugi pravijo, da sta dobri tudi pesmici "Pesem za mamico" in "Ave Marija". Pravih vzornic nimam, zelo všeč pa so mi Irena Vrčkovnik, Hajdi, Darja Švajger, Regina...

In ko boš velika, boš gotovo zelo dobra in debela operna pevka?

Ne, ne bom. Oblikovalka bom! No, morda bom tudi pela, še ne vem. To pa sploh ni res, da so operne pevke debele. Poznam takšne, ki so zelo vitke in zelo lepo pojejo.

Da Laura ne bo pela, ko bo velika, skorajda ne verjamem. Njen oče Silvo, ki zanjo tudi piše glasbo, je glasbenik, nekdanj je igral trobento, mama gori za glasbo, sestra Alja pa jo celo študira v Mariboru, Laura pa, tako vsaj pravijo poznavalci, je že prava pevka. Na promociji kasete je prevzela prenekaterega poslušalca, ob njeni Pesmi za mamico in Ave mariji pa so tudi tekle solze ganjenosti in radosti.

F.K.

Na Planincih sonce sije

Bil je prvi popraznični dan, zdel se je čisto navaden torek, toda v Planinci pod Kalobjem je bilo v zraku nekaj, česar ne moreš poimenovati, pa ti vendar napolni dušo in te naredi srečnega. Osrečilo je mene in tudi vseh petdeset vaščanov, ki so se udeležili spoznavnega srečanja z novimi prebivalci Planince Štrukljevi.

Planinca je mala vasica na pobočju Kalobja, obdarjena z majhnimi ravnici in obdana s šumečimi gozdovi. Zdi se, da se je med temi

s slamo kritimi hišicami ustavljal čas. Žal pa se je ustavilo tudi življenje. Prenekateri hiša je propadla. Steze je zaraslo grmovje, trate so prekrile koprive in cesta se je tiho spremenila v kolovoz. Potem pa so prišli na Papeževo in Šetinčevo kmetijo novi prebivalci in z njimi je Planinco obsijala luč. Številne družine Štrukelj ne vežejo sorodstvene vezi, veže jih predvsem hvaležnost do dobrotnice mame Alojzije. Spoznavno srečanje je bila priložnost za blagoslov kraja, zakaj vsako z Bogom začeto delo bo dober uspeh imelo.

Rahel pomladni dež je kropil polja in duhovnikove besede. Pesem, ki so jo Štrukljevi izvabljali iz svojih instrumentov, je bila kot nevidna vez in vsak ton je kot zlatnik zvonko padel med ljudi in topil njihove predsodke. Oživel je dan, ko so ljudje složno posedali okrog vaške lipe. Bil pa je še lepši, saj je mogoče tudi sredi popoldneva, brez kaplje alkohola peti, plesati in se veseliti življenja.

Želela sem vam približati Štrukljeve, pa mislim, da mi ni niti približno uspelo. Okrog sebe širijo sij, ki ga je treba občutiti. Prinašajo nam sporočilo o sreči harmonije med ljudmi, naravo in glasbo. Tisti dan je v Planinci sijalo sonce, gredo pa ni le prvih

Turizem tudi na Kalobju?

V nedeljo, 14. aprila, je bil precej skrivnostno sklican sestanek v kalobškem gasilskem domu, saj se do zadnjega ni vedelo, kdo in zakaj ga sklicuje. Kljub temu se je zbralo precejšnje število ljudi, ki jim naj ne bi bilo vseeno za razvoj kraja.

Sestanek so vodile gospe Sonja Černič Lagerwall, Cvetka Jagodič in načelnica Upravne enote Šentjur Andreja Stopar. Osnovna zamisel je bila, da bi na Kalobju, kot zadnji stopnici pred nebesi, ljudje končno stegnili roko in pobrali orehe, ki jih nudi okolica oziroma kaj storili v turistično opleševalni smeri. Ljudje so predloge navdušeno sprejeli. Upajmo, da se bo vsaj nekaj skupnih želja uresničilo in obrodilo sad v dobrobit krajanov.

Srečanje se je nadaljevalo z občnim zborom društva invalidov. Ti so začeli sicer s suhoparnimi poročili, zaključili pa s hrano in pijačo in moram reči, da se znajo zabavati.

Saša Teržan

VINOGRAD - naravoslovni dan 5. razreda OŠ Hruševac

Cilj našega naravoslovnega dne je bil, da učenci razširijo svoje znanje in ga znajo tudi praktično uporabiti.

Bilo je hladno, toda prijetno jutro. S šolskim avtobusom smo se pripeljali do gostilne Zdolšek v Jakobu, naprej proti Rifniku pa smo šli peš. Pri vinogradu sta nas pričakala gospod Martin in gospa Dragica Hajnšek. Otroke je prevzel prelep razgled v dolino in pogled na skrbno obdelan vinograd, vedoželjno so spraševali in zbrano poslušali. G. Martin jim je preprosto in pristrčno in razumljivo odgovarjal. Samo obrezovanje vinske trte, ki je za otroke težko razumljivo, jim je

preprosto in nazorno pokazal. Neobičajni

izrazi, kot so šparon, reznik, očesce, so jim

prav kmalu postali bližji. Tudi vprašanja v zvezi s škodljivci in boleznimi vinske trte niso ostala nerešena. Prav tako je g. Martin ob razlagi večkrat poudaril škodljivost alkohola za organizem. Poučil nas je tudi, kako je treba ravnati s škropivi, da ne ogrožamo okolice.

Iz vinograda smo se vračali zadovoljni in bogatejši za mnoga spoznanja.

Hajnškovim, ki so nas res prijazno sprejeli in pogostili, se v imenu učencev še enkrat zahvaljujemo in želimo, da nas še kdaj sprejmejo.

Greta Zupančič

Zadružniki zadovoljni in zrevoltirani

V četrtek 18. aprila so zborovali v kulturni dvorani šentjurski zadružniki. Od 397 članov jih je prišlo na zbor le 47 in je bilo vodstvo zadruga, ki je v dvorani pripravilo enkrat več miz, kot je bilo zasedenih, gotovo razočarano. Od gostov je bil prisoten le župan Malovrh, ki je bil tako edini "strelvod", ter je moral pojasnjevati vse živo, od norih krav do državne in občinske kmetijske politike. Iz Zadružne zveze ni bilo nikogar, ker je KZ Šentjur, kot smo kasneje zvedeli, z njo v sporu. Kot je povedal direktor Zvonko Pušnik, bi Zadružna zveza rada pobirala le denar, od nje pa ni nobene prave koristi.

Iz poročil je bilo razvidno, da je zadruga v preteklem letu poslovala zelo solidno. Prihodek so povečali za 37%, odkup mleka za 6,8% in odkup živine za 32%. Še celo za 395 000 SIT dobička so ustvarili. Največji uspeh zadruga, kar je bilo tudi povod za precejšnje zadovoljstvo tako vodstva kot članov, pa je bila vrnitev zadružnega premoženja, ki se je zgodila lani decembra. Pridobili so trgovine v Slivnici, Dobju, na Planini, tretjino prostorov na Ponikvi, Anderburg, poslovne prostore v središču Šentjurja (bivša Klimatova hiša) in še zemljišča pod PC Lipa in klavnico.

Razprava po poročilih je bila rahlo evforično obarvana z zgoraj naštetimi lastninskimi pridobitvami, ni pa se izognila običajnim razpravam o zgrešenosti slovenske kmetijske politike. Dolgo filozofsko razmišljanje g. Vrbovska iz Dolge gore na to temo, ki so ga prisotni podprli z aplavzom, direktor Pušnik pa tudi s prizadeto razpravo, se je izteklo v njegovo nepričakovano ugotovitev, da bi bilo najbolje, da bi skromnim slovenskim kmetom država dala socialno podporo, njihove kmetije pa konzervirala, dokler se v kmetijstvu ne bi pričelo delati s pametjo.

Sistemska sporno, gledano s tržnega in tudi zadružnega aspekta, je bilo razmišljanje direktorja Pušnika, ki je videl rešitev težav v kmetijstvu v monopolizaciji proizvodnje. Po njegovem bi bilo najbolje, če bi vso linijo, od njiv oziroma hleva do potrošnika obvladala zadruga sama, ker bi le tako prišlo do poštene razporeditve dohodka med vse člene te verige. Na zboru ni bilo nikogar, ki bi mu hotel ugovarjati.

F.K

50 let "Ipavcev"

Častitljivi jubileji človeka vedno nadahnejo, da se minljivosti in dogodkov v njej spominja pretežno z lepimi mislimi. To je občudovanje prehojene poti...

Človekovo življenje in usoda je mozaik dogodkov, življenje pevskega zbora je mozaik človeških življenj in usod. Toda tudi trdega dela zborovodje in pevcev. Naj ne zveni preskromno, če sem dal zborovodjo na prvo mesto. Imam namreč bogate izkušnje, tudi z mojimi prijatelji "Ipavci"...

Naj bo tako ali drugače, vesel sem, da je tudi moje dvakratno sodelovanje prispevalo k temu, da se današnji slavljenci lahko ponašajo s polstoletno pevsko potjo. S posebno nostalgijo se spominjam možakov, ki so ob mojem prihodu v zbor predstavljali stebre zbora: Anton Arh, Polde Hajnc, Milan Pahor, Franc Trebovc, Ivanček Jazbec... S kakšno ljubeznijo so prepevali, se o petju pogovarjali in za petje živeli! In ko so ti navdušenci počasi drug za drugim odjenjali, je na njihovem prostoru manjkal ne le pevec, ampak tudi prijeten človek... Upam si trditi, da so "Ipavci" pod mojim vodstvom peli z veseljem in radostjo v srcih. Vem, da je bilo tako tudi pozneje in da bo še naprej. Sicer pa fantje, "Če se med nastopom kje izgubite, veste, kje se dobimo!"

Iz prispevka prof. Edvarda Goršiča

Obnova strehe na zvoniku na Ponikvi

Malo pred Veliko nočjo so pričeli obnavljati kritino na zvoniku ponkovške farne cerkve.

Lesena konstrukcija zvonika je bila narejena leta 1887, 20 let kasneje, leta 1907, je bila streha obnovljena prvič, čez 40 let, leta 1946, pa še enkrat. Zdaj bo že čisto dotrajano pocinkano pločevino zamenjala lepša in trpežnejša bakrena streha.

S policijske postaje

Preteklo obdobje je bilo razmeroma mirno in varno. Zgodilo se je 21 prometnih nezgod (prej 35), 11 kršitev javnega reda in miru ter samo 6 kaznivih dejanj.

Akcija NATAKAR, TAKSI PROSIM! v Šentjurju ni ravno najbolj uspela. Od 307 testiranih voznikov jih je brez pomoči alkohola vozilo le 136. Zlasti "pridni" pri pihanju so bili gostje hruševskega Evergreena.

Prometne nezgode

Pri trgovini KEA se je zgodila nezgoda 23. marca dopoldne. Ana V.(72) s Pešnice je izsiljevala prednost Zlatku Hofmanu s Ponikve. Poleg lažjih telesnih poškodb je nastalo še za 650 000 SIT škode.

29. marca, malo pred 14. uro, je spet počilo v Vrbnem. Voznica Nada Z. s Turnega je spregledala levo zavajajočega Janka Cerkvénika iz Slivnice ter je močno treščila v njegov avtomobil. Poškodovani sta bili voznica in sopotnica v Cerkvénikovem avtomobilu.

30. marca je vozil proti Planini 45 letni Viktor J. s Planine. V Vezovju je na ovinku zapeljal na levi vozni pas ter čelno trčil v nasproti vozečega Petra Jagodiča (25) iz Šentjurja. Peter in njegov sopotnik sta bila lažje poškodovana. Viktor je imel v krvi kar 2,17 promile alkohola.

Alkohol je botroval tudi nesreči naslednjega dne v Svetelki. 22 letni Silvester R. iz Dramelj je prehitro vozil skozi Svetelko svojega neregistriranega fička, brez voznškega dovoljenja, toda s čedno številko 2,78 promile alkohola v krvi. Nič čudnega, da ga je zaneslo iz ovinka in je trčil v nasproti vozečega Stanislava Kostanjška iz Šentjurja.

Javni red in mir

8. aprila zvečer je imel smolo 66 letni Jožef M. iz Primoža. Na cesti Na Tičnico so ga ustavili policisti, kar ga je močno ujezilo. Potem, ko jim je zrecitiral nekaj podpopkovnih folklornih psov, so mu le - ti izmerili njegovo alkoholno stopnjo, očitno tudi on še ni slišal za akcijo NATAKAR, TAKSI PROSIM! in so mu našteji 2,26 promile. To in pa ponudba, da ga lahko zapeljejo na ohlajevanje v Celje, ga je tako umirila, da je sklenil peš in ponižno oditi domov.

14. aprila je v gostilni Bohorč demonstriral svojo športno samozavest ter metalske veččine Dejan L. iz Šentjurja. Potem, ko je razbil dober ducat kozarcev, so prišli policisti, ki so lahko le še ugotovili, da športni Dejan ni več v formi. Kljub temu so mu dogovorili sestanek z gospodom Lichteneggerjem.

Kazniva dejanja

Ženska emancipacija je na pohodu na vseh področjih. Tako kot v prejšnjem mesecu, se je nežni spol odklival tudi tokrat. Irena M. iz Šmarja je prišla na nakupe v šentjursko tržnico in se ji je zgodilo, da je v trgovini pozabila kartico Activa. Activa je seveda zato, da se uporablja, zato sta lastnica trgovine, 39 letna E.T. iz Šmarja in njena 24 letna prodajalka A.G. iz Šentjurja, šli v Celje, nabavili z njo nekaj malenkosti ter jo nato uničili. Ker Irena s takšnim poslovnim sodelovanjem ni soglašala, so ji s prepričljivimi argumenti pomagali policisti.

Pesem nas druží

Pod tem geslom praznuje letos Moški pevski Zbor skladateljev Ipvavcev 50 letnico svojega delovanja, ena izmed prireditev pa je bil tudi koncert prijateljskih zborov v soboto, 13. aprila, v Kulturnem domu v Šentjurju. Poleg domačega MPZ so nastopili še mešani pevski zbor SPD "Danica" iz Šentprimoža na avstrijskem koroškem, MPZ iz Rogaške Slatine ter mešani pevski zbor Celjskega pevskega društva. Večer se je odlikoval po pestrem in bogatem programu, opazen pa je bil razmeroma skromen odziv poslušalcev. Z ozirom na res vrhunsko ponudbo zborovskega petja je bilo pričakovati, da bo dvorana pretesna, a je žal ostalo kar preveč sedežev praznih.

Prvi so nastopili gostitelji s tremi Ipvavčevimi pesmimi iz svojega železnega repertoarja. Vsaj domačini nismo slišali nič novega in nič posebnega.

Pevci iz prijateljskega Šentprimoža so prijetno presenetili. Kljub temu, da so ostali zvesti otožni koroški pesmi, je njihov skoraj 60 članski mešani pevski zbor deloval pri-

jetno sveže in mladostno, kar pravzaprav sploh ni čudno, saj je zbor, vključno s svojim zborovodjem Stankom Polcerjem, zelo mlad. Tudi s solistom Mirom Polcerjem so bili poslušalci zelo zadovoljni in so ga nagradili z burnim aplavzom. Kaže, da mešana zborovska zasedba nudi večjo izrazno širino od moške zborovske klasike.

Pevcem iz Rogaške se je poznalo, da jih vodi isti zborovodja kot domače "Ipvavce". Oba zbora, ki ju vodi dirigent Franci Plohl, sta razmeroma kvalitetna, toda stara in sta si precej podobna tako po kakovosti kot po repertoarju.

Poslušalce so najbolj očarali Celjani pod vodstvom nam dobro poznanega Edvarda Goršiča. Z zelo pestrim izborom, od operne arije iz Trubadurja do potpurija in klasične When the saints go marchin' in, so pokazali, da je možno s temperamentnim in takorekoč nekonvencionalnim pevskim nastopom dati pevskeemu koncertu tudi povsem drugačen "filing" kot smo ga v Šentjurju navajeni.

F.K.

Vladu Podgoršku s Ponikve v spomin

Dragi gospod Vlado!

Oprostite..., želim se posloviti od Vas in Vam povedati, da mi je hudo. Hudo mi je, ker ste prezgodaj preminili. In toliko ste še hoteli postoriti za Ponikvo. Hvala vam!

Bili ste plemenita osebnost, delaven, poln idealov in povezovalne moči med Ponkvljani. Poznali ste življenje, drugačno kot večina ljudi. Poznali ste delo, imeli ste čut za ohranjanje lepote narave, del naših očetov in dedov, čistili ste Slomškovo osebnost, bili ste skrben varuh čudovite ponkovške rože velikonočnice. Vi ste znali Ponkvljanom napisati: Na vsako okno rožo, ob vsako hišo drevo, za vsaka vrata in vsako okno - srce! Gospod Vlado, hvala Vam!

Rada bi, da bi poslušali pesem, ki jo je spesnil Srečko Kosovel, ki je živel s slutnjo smrti, a je neumorno delal. Tako kot Vi!

Tiha pot

Ah lepa pot, tesna pot,
končno si hladna in lepa
kot grob teman.

Pozabim nate, pozabim
in umrem na tebi, zemlja,
zemljica oskrunjena, zemljica ubita,

zemljica, joj naša zemljica.

Vasi - kje ležite, kaj sanjate ljudje!

Vstanite, vaše zvezde so že nad goro,
vstanite, jaz ne morem več,
v grobu ležim in umiram.

Staška Buser

POZIV

Center za socialno delo Šentjur ugotavlja, da veliko staršev, ki prejemajo otroški dodatek, še ni podalo vloge za podaljšanje otroškega dodatka. Tistim, ki vloge ne bodo obnovili do 30. aprila, bo pravica do otroškega dodatka s. 1. majem 1996 prenehala.

Po novi zakonodaji imajo od 1. maja dalje pravico do otroškega dodatka starši, katerih dohodek na družinskega člana v letu 1995 ne presega 123 196,00 SIT. CSD jih poziva, da tudi nove vloge čimprej vložijo.

CSD Šentjur

Spoštovani Pepi Planinc!

Kot vidiš je tvoje pismo romalo v koš. Toda nikakor ne zato, ker si kritičen do soimenjakinje Pepce Planinc, temveč zato, ker tudi uredništvu nisi pripravljen zaupati svojega imena. Ko se bo pod tvojim pisanjem zabeležalo tvoje pravo ime (ki ga pred bralci seveda lahko utajiš), bomo tvoje pismo z veseljem objavili.

Uredništvo

Ne za samoprispevek!

Samoprispevek v Grobelnem ni bil izglasovan. Naj mi bo dovoljeno povzeti nekatere pomisleke krajanov, ki so krožili okoli že pred volitvami in krožijo še sedaj.

Ker je potreb po infrastrukturnih objektih dovolj, bi bilo normalno, da bi samoprispevek moral biti izglasovan. Pa ni bil, tudi zaradi nezaupanja ljudi v vodstvo krajevne skupnosti. Pogledjmo naš kulturni dom! Zgrajen je bil z denarjem iz samoprispevka, pa ga nikoli nismo znali prav uporabiti za pravi namen. Zdaj ga ima v upravljanju privatnik, ki je poskrbel, da se je dom dogradil in postal vsaj v določeni meri uporaben. Gospoda Arlič in Hrovat pač zastopata interese občine in raznih drugih oseb, občanom pa sta vse manj naklonjena. Lani smo imeli razpravo o potniškem prehodu v Tratni, ki se je sprevrgla v kaos. Gospod Arlič je zagovarjal Železnico ter nam ponujal makadamske obvoznice namesto asfaltirane ceste, ki smo jo sami plačali in so nam jo hoteli vzeti.

Kako neracionalno porabljamo denar za infrastrukturo pričajo prometni znaki, ki ležijo po jarkih. Da so res dragi, dokazuje obljuba g. Pečeka, da nam bo na obe strani železniškega prehoda namestil STOP znaka, ki ju bo dobil v Lipoglavu, a ju do sedaj še nismo videli in ju še vedno menda uporabljajo Lipoglavčani.

Tudi ko smo dali pobudo, da bi sami pomagali sanirati odtoke iz hlevov in stanovanjskih hiš iz Tratne ter se tako obranili neprijetnega smrada, ki se odondod širi, ni bilo z našim vodstvom KS nič.

Občani KS Šentjur okolica smo za rešitev mnogih naših skupnih težav, za sodelovanje. Referendum bi pa uspel pod pogojem, da se zamenja vodstvo KS in se k obveščanju in sodelovanju povabi vse občane in ne le nekaterih.

Apeliramo na občinske organe, zlasti na vas, gospod župan Malovrh, da se težave v KS Šentjur okolica uredijo! Res smo čisto na meji občine, tudi smo v knjižnici Občina Šentjur pri Celju opisani na predzadnji strani z umetniškim programom financiranja, toda kljub temu sodimo, da smo kot davkoplačevalci enakopravni ter zavzeti za napredek.

Albert Tanšek, Tratna

Naš čas, ali kako s(m)o ga srali

Na nadaljevanko spominov me je opozoril bivši partijec, rekoč, da jo je vredno prebrati. V dveh ali treh nadaljevanjih sem ugotovil tipično samohvalo nekdanjega oblastnika, partijskega sekretarja itd.

Tovariš Jagodič potrjuje, kako nenormalno državo in oblast smo imeli. Najprej je moral iskati poznanstva in aktivirati vso ideološko žlahto, vzpostaviti zveze, da je lahko karkoli dosegel. Lezel je takorekoč skozi okna, da je prišel do kompetentnih ljudi na sekretariatih in vladi. V demokratični pravni državi se prihaja in odhaja skozi glavna vrata. Kadrovske vragolije tovariša Hlasteca in partijskega sekretarja so oklestile izobrazbeno strukturo na občini in vodstveno v podjetjih, posledice pa se še danes čutijo. Okoli sebe ste zbirali preverjene kadre, partijske tečajnike, tiste iz Vrbja, Dobrne in Kumrovške partijske farme. Po svoje je bilo tako početje razumljivo, saj bi vas izobraženci ogrožali. Torej se je moralo poskrbeti za odliv oziroma nevračanje diplomantov v Šentjur. Imeti izobrazbo je pomenilo odhod v svet, razen redkih vam vdanih izjem. To vam je omogočalo dolgo ero vladanja. Opisani vaš čas je bil tudi čas astronomskih zadolžitvev države, kampanjskega reševanja problemov, zavoženih investicij, slabega gospodarjenja, pa tudi odprtih hlevov, žaganja rogov, ustanavljanja ekološko vprašljivih farm, odiranja kmetov na sto in en način in še bi lahko našteval.

V marčni številki opisujete proslavo na Molznici in tekmo koscev Pehačka in Brileja. V govoru je nekdanji bogoslovec Brilej napredek v socializmu opisal takole: Pridite v Šentvid ali Dobje na vernih duš dan in videli boste več avtomobilov, kot jih je imelo pred vojno celo Celje. Vsekakor je to bila za pretežno manj izobraženo ljudstvo zelo poceni floskula, ki pa je zaradi besed "vernih duš dan" povzročila med malimi partijskimi verniki komolčenje in nervozo. Toliko za popestritev od vas opisanega dne.

Spominjam se nastajanja Tajfuna in korajžnih Španovih fantov; da so lahko začeli delati, je moral Stane dobesedno izprazniti hleve in se odpovedati kmetovanju. Delali so na dvorišču, pod kozolcem, v hlevu - in že so se po dvorišču motovlili partijski krokarji in ugotavljali, da je zadeva že zrela za nacionalizacijo.

In še nečesa še danes ne razumem: zakaj ste se na občini v Šentjurju odpovedali najbogatejšega dela šentjurske občine, gozdov na Bohorju in jih prepustili Brežicam vse do danes.

Tudi to je bil vaš čas.

Marjan Manček, Celje

Spoštovani g.Kovač!

Oglašam se s Planine, jaz, tako imenovani "Pustni Kovač". Ker je navada, da se maske razkrijejo, se predstavljam. Sem Marija Uduč s Planine.

Veseli me, da vam je bila moja zamisel pustne maske "Šentjurske novice" všeč. Ker imamo doma ŠN že naročene, se vaši nagradi odpovedujem v korist sestre Helene, ki mi je pri izdelavi maske precej pomagala.

Želim vam veliko uspehov pri nadaljnjem delu in vas vabim na kavico, da se Kovač in "Pustni Kovač" zares spoznata.

Marica Uduč, Planina

Hvala! Naročilo in vabilo sta hvaležno sprejeta!

Kovač

Pograbi in odkuri

"Nekateri so poravnali svoj dolg do države" je glasila 11.aprila izjava predstavnika ministrstva za finance v zvezi z dobičkarji iz igre Catch the cash. Zadevo je razumeti takole: goljufije so dovoljene, če plačaš davek od nagoljufanega.

Gospa Kutin in gospod Bizjak, zaščitnika potrošnikov in državljanov, povejta o tej zadevi kaj! Ali državljanom res ne preostane nič drugega, kot da se priporočijo svojemu angelu varuhu? Pa še ta je imel nekaj zraven!

Marjan Manček

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Anton Gračner s Straže na Gori in Marija Šibal iz Slatine; Branko Volasko z Ravnega in Cvetka Novak iz Turna.

Umrli so:

Drago Jevšnik (36) z Žegra, Franc Meznarič (63) iz Dramelj, Franc Plahuta (73) iz Završ, Branko Ivič (45) iz Šentjurja, Ivan Tomplak (71) z Botričnice, Ivan Tepej (63) iz Celja, Lužar Mihael (85) iz Krivice, Franc Rožanc (60) iz Okroga in Anton Pemič (26) iz Košnice.

0 volitvah in kulturi

Ljubi bog, kakšne težave sem imela z volitvami! Volila sem prvič v življenju in ko bi najbolj potrebovala pameten nasvet staršev, sem se znašla sama pred volilno skrinjico. In še z dvema listkoma v roki, ki sta me hkrati vabila kar na dve volišči. Odločila sem se za tisto, bližnje. Ko bi na volilnih listkih vsaj pisalo, koliko so tisti gospodje stari in kdo jih pravzaprav predlaga! Tudi s sliko bi si lahko pomagala! Se spomnim par let nazaj, ko so vsepovsod visele slike lepe gospodične Brede iz Združene liste, takrat je bilo voliti otročje lahko. Tokrat sem hotela voliti predstavnice svojega spola, a glej ga šmenta, na mojem listku ni bilo nobene! To me je tako zrevoltiralo, da sem v jezi obkrožila prve tri gospode na listku. Seveda sem vedela, da sem na tak način svojo državljansko pravico takorekoč zlorabila, toda kljub temu, me je naslednji dan močno zanimalo, kako sem mojim fantom pomagala do stolčkov. Pa rezultatov ni in ni bilo, ne zvečer na dan volitev, ne naslednji dan pa še kar nekaj dni zatem tudi ne. Kaj neki se je zgodilo, me je zaskrbelo. Seveda, neumnica, naši štejejo glasove tako kot se šika in ne tako kot na primer Amerikanci, ki s štetjem prav znorijo ter nato polmrvti še isti večer razlagajo, kako je volilo njihovih 100 milijonov za dolarje se drenjajočih sodržavljanov. Pri nas gre vse lepo po pameti. Vzeti si je treba čas in ne življenje! Naših 360 članov volilnih odborov je v 60 volilnih enotah preštevalo 8000 oddanih glasov 4 dni. To pomeni, da so za vsak preštet glas, če so delali le 16 ur na dan, potrebovali povprečno slabe 4 ure časa, kar je res dokaj umirjeno. Če bi bili Američani pametni, bi najeli šentjurske preštevalce glasov ter si prihranili stroške najmanj za vsake druge volitve. Kot sem slišala, pa je šla tudi takšna preudarnost in temeljitost v nos; na primer, na Planini, kjer naj bi neka privržanka lokalnega grofa - če ni bil celo knez - v svojstvu predsednice volilne komisije primaknila svojemu favoritu nekaj glasov. Seveda gre za navadno natančevanje, saj se ve, da naše stranke ne veljajo niti toliko, da bi jih pes povohal in je čisto nemogoče, da bi bila dotična planinska gospa pripravljena zapraviti svoje pošteno ime na takšen način in to za takšno stanko, kot je npr. LDS.

Velika noč je bila prima, res praznik kot se šika. Še vreme ji ji šlo na roko. Čeprav nisem ravno hudo verna, sem na veliko soboto skupaj s frendicami le nesla pirhe, šunko in podobne zadeve k žegnu. Svojo minikošarico sem pokrila z babičinim ročno izvezenim prtičkom in nanjo pripela nakaj pomladnega cvetja. Prav šik je bila! Toda ne vprašajte, kako postrani so me gledali v šentjurski farni cerkvi, kjer so nekateri te zadeve prinesli kar v polivinilastih vrečkah. Res imam smolo, da ne znam ob pravem času biti prava na pravem mestu. Tako kot na primer tudi isti dan na nogometnem igrišču. "Lucija, tu imaš 600 tolarjev in pojdi pogledat, če res šentjurski fusbalerji tako fušajo", mi je naročil urednik. Pridem na igrišče, povsod le potancana trava in blato, pa nikjer živega fusbalerja več, pa tudi firbca ne. Še enkrat tečem do plakata. Da, nobenega dvoma ni, nekaj groznega se je moralo zgoditi, datum, kraj, ura, vse štima, le vsi ljudje so se takorekoč udrli v zemljo. Šele, ko vsa zmešana pritečem do Kati, me je le ta uspela umiriti. Nič takega ni bilo, kot sem se bala. Le premislili so si in zaradi tega se res ni splačalo delati cirkusa zaradi drugačnih plakatov.

Konec tega meseca je bil zelo kulturn, tod žal brez "sendvič večerov" v Knjižnici. Moram priznati, da jih pogrešam, večere namreč, sendvičev že ne toliko, ker malo hujšam. Tisti filing, da si elita, je bil nekaj posebnega! Urednik mi je strogo prepovedal vstop v ta hram šentjurske kulture, ker naj bi ga enkrat omadeževala s svojo prisotnostjo in nesramnim jezikom, kar seveda ni niti približno res. Vedno sem bila nad "sendvič večeri" prav navdušena in sem jih le hvalila in nič drugega. Tega urednika in šentjurske kulture pa res menda ne bom nikoli razumela!

Promocijo Laurine kasete sem uspešno prešpricala, prijateljskega koncerta v počastiev 50 letnih "Ipavcev" pa nisem mogla. Meni so običajno moški le nekoliko bolj všeč kot ženske, tokrat pa se mi je zgodilo ravno obratno, zaradi česar me je resno zaskrbelo za lastno mentalno zdravje. Prav všeč so mi bile Šentprimožanke in Celjanke, ki so svojim moškim očitno pomagale do višje ravni hormonov v krvi in tudi do posledične ustrezne živahnosti.

Na jubilejni koncert "Ipavcev" sploh nisem uspela priti, kajti "Ipavci" so peli le svojim ljudem, navadni zemljani pa smo ostali pred vrati polne dvorane. Pa nič hudega, saj sem jih že prevečkrat slišala. Sem pa šla potolažit Heleno, ki je v Cverletovem šotoru precej osamljena poskušala zapeti maloštevilnim Šentjurčanom.

Pa nasvidenje prihodnjč.

Lucija

Vinko Artnak: Čakš in Gros sta mi dvignila vse lase na glavi

G. Vinko Artnak iz Nove vasi nam je poslal lepo dokumentirano zgodnico, ki se glasi takole:

"25. avgusta 1995 sem parkiral svoj avto pred občino Kranj na še edino prosto parkirno mesto med vsaj tridesetimi avtomobili. Grosovo Komunalno redarstvo me je našlo dobra dva meseca kasneje in mi je poslalo obvestilo, da sem avgusta prekršil njihove občinske zakone ter da sem jim zato dolžan 3000 SIT. 10. novembra sem jim zahtevan znesek poslušno plačal po položnici. Spet dobra dva meseca kasneje mi je brez da bi me kdorkoli kaj vprašal ali obvestil, direktor šentjurske davkarije g. Čakš enostavno "prisilno izterjal" 4453 SIT, kar pomeni, da mi je vsoto lepo odtegnil od pokojnine. Poleg dolga so si davkarji zaračunali še 50 odstotni pribitek za stroške izterjave.

Zgodnica ni nič posebnega, ob njej se državljan mora le zamisliti, kako počasni, a kljub temu površni, so "božji mlini" ter kako malo je sam vreden. Po takšni logiki je posameznik takorekoč prepuščen "pravni" državi na milost in nemilost. Le - ta si zasluži vsaj to, da pride v Šentjurske novice."

S poti po Indoneziji in Australiji

Melbourne je mesto prekrasnih parkov, med katerimi je največji in najbogatejši kraljevi botanični vrt, ki meri 35 ha in v katerem je moč videti preko 10000 različnih rastlin in veliko živalskih vrst. Ponaša se tudi z enim najzanimivejših zooloških vrtov, pa s tržnico Victoria place, ki skuša prehiteti Singapor. Sicer pa se na vseh področjih Melbourne primerja in tekmuje s Sydneyem, glavnim mestom Novega Južnega Walesa.

Parada pingvinov

S sodobnim, klimatiziranim avtobusom smo se odpeljali južno od Melbourne na Philip Island, gledat parado pingvinov. Pot nas je vodila mimo slikovitih zalivov, globoko razjedjenih čeri, ki jih zližejo visoki valovi, preko katerih je videti obrise Tasmanije in zaslutiti v daljavi Antarktiko. Ustavili smo se ob večjem peščenem zalivu, bilo nas je nekaj sto, v več jezikih so nas informirali o navadi pingvinov, da v mraku pridejo na kopno nahraniti svoje mladiče, ki jih čakajo v travnatem nabrežju. Posebej so nas opozorili pred fotografiranjem s flešem, ki škoduje

Pred sydneyško opero

pingvinovim očem, zato je bilo možno le snemanje s kamero. Kakšne pol ure ali več smo buljili v spenjene valove in ko se je že močno stemnilo, so v manjših in večjih skupinah le pričeli prihajati iz visokih valov na kopno. Avstralski pingvini so visoki le okrog 30 cm, vendar v skupini izgledajo kot gospodje v frakih

in vse skupaj je res posebna predstava, ki si jo letno ogleda več kot pol milijona turistov.

Seveda ne gre brez ogleda življenja koal, kengurujev, vombatov, ježevcev, emujev, dingov, tasmanskega vruga in celo posebnih, kosmatih kokoši. Koale so prav lenobna, vendar prijazna bitja, ki edina uspejo prebaviti toksične snovi iz evkaliptovih listov, s katerimi se hranijo in so prav zato tudi zelo zaspane in počasne.

Ponovno letimo v 900 km oddaljeni Sydney in že z letala se nam v jasnem jutru odstre pogled na stotine zalivčkov, plaž, mostov, na s soncem obsijano belo školjko sydneyške opere, najvišji razgledni stolp sredi nebotičnikov poslovnega centra in prekrasno pristanišče. Sydney nas je očaral, še preden smo se dotaknili tal njegovega letališča. Pravijo, da je Sydney zelo ameriški in odprt. Na njegovi plaži se je tudi prvič pojavil topless. Imajo največji akvarij na svetu in opero v značilni obliki školjke. Ob obali, v zalivih, se vrstijo prelepa naselja, ki so ovita in obdana s čudovitimi bugenvilejami, oranžnimi poincijanami in številnimi raznobarnimi znanimi in neznanimi grmi in rožami. Kot nekakšna kulisa se v ozadju vijejo

Modre gore, modre od rododendronov in evkaliptusov. Visoke so okrog 1000 m, med posameznimi planotastimi vrhovi pa so globoki previsi in prepadi, tako, da so bile praktično neprehodne in so baje terjale mnoga življenja neiskusnih priseljencev. Avstralsci znajo zelo dobro pokazati svojo deželo in ljudi, ob vsaki zanimivosti so tu še aboridžini - avtohtono avstralsko prebivalstvo, ki ponazarjajo svoj način življenja ali kot na primer v Modrih gorah, igrajo na svoj znameniti rog. Rogist je bil zelo visoke in močne postave, oblečen le v kengurujevo kožo, po vsem telesu obredno poslikan, nič preveč prijaznega obraza in je nekaj časa pihal v veliki rog, nabral nekaj cvenka, potem pa se je umaknil ob rob poti, kjer ga je čakala belka z dvema temnima otročkoma, mu ponudila cigareto in pijačo in preštela denar. Po cigareti se je predstava ponovila. Znamenitost Modrih gora so še tri skale, imenovane Tri sestre, ki po aboridžinski legendi predstavljajo tri okamenele neposlušne hčere.

Ob vznožju gora je vlažna travnata dolina, "vrtinarija" travnih površin. Tu s posebnimi stroji posamejno pas travne ruše, ga zvijejo kot tepih in drago prodajo v velika mesta.

Draga Kovač Škoberne

(se nadaljuje)

Zagotovo	močno bo objela	iz mrzlih globin.
Kar naenkrat bo prišla!	doline, potoke,	Prišla bo gotovo
Zakopala se bo	globoko posegla	s soncem
globoko v zemljo,	v hladne razpoke.	prepletana,
tiho bo sedla	Z novo močjo	prišla bo gotovo
tudi v nebo,	bo zemlja vzklopela,	pomlad ta zelena.
	vse do višin	Ivanka Uduč

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(12. nadaljevanje)

V nedeljo, 12. oktobra 1969, sem opravil slovesen zagon nove motorne brizgalne v Dramljah.

18. oktobra smo končali preseljevanje nove Alposove mizarske delavnice iz propadajočega objekta, kjer zdaj stoji občina.

26. oktobra smo odprli del modernizirane ceste Luterje - Slatina.

Volitve občinskih vodstev komunistov v letu 1969

Po nalogu medobčinskega organa ZK, kjer sem takrat deloval, sem se močno angažiral tudi v občinskem vodstvu ZK. S sekretarjem, ki je zaradi nesoglasij v občini vse bolj nejevoljno opravljal svoje delo, sva poskušala doreči nove kadrovske rešitve. Tako sva tudi prišla do imena novega sekretarja ZK, s čimer pa se nista strinjala sekretar medobčinskega sveta in predsednik občine. Po njunem mnenju naj bi zadeve v občini lahko umiril le jaz. Po daljšem prigovarjanju sem pristal na neprofesionalno opravljanje te funkcije ob pogoju, da ostaneta člana komiteja tudi dotedanji sekretar in njegov ugledni somišljenik. S tem sem onemogočil nepotrebne polemike ob volitvah.

Funkcijo sekretarja ZK sem opravljal od izvolitve 9. decembra 1969 do konca leta 1972. Mojo podpredsedniško funkcijo v občinski skupščini je prevzel ing. Jože Bučer. Ko pa je bil on izvoljen za zveznega poslanca, ga je nasledil kmetijski inženir Ivan Veber.

Pod fasado političnih organizacij so veterinarji sprožili akcijo ustanavljanja živinorejskih društev. Kmete so vabili v ta društva z obljubo solidarnostnega samozavarovanja živine, cenejše nabave repromateriala, boljše prodaje itd. Zaveznitvo so poiskali na Republiški konferenci SZDL pri spreobrnjenih politikih Fajfarju in Simoniču. Na Veterinarskem zavodu Slovenije je zadevo vodil dr. Osredkar, operativno pa neki Petelin, bivši zavarovalnični delavec, ki ga je Zavarovalnica Sava odpustila zaradi slabega dela.

Veterinarji so si tako želeli zagotoviti svoj vpliv in dohodek. Ugleden in delaven direktor naše veterinarske postaje pokojni Edi Bezenšek je imel nedvomno precejšen uspeh pri tem organiziranju kmetov, v katerem so kmetje iskali svojo stanovsko organizacijo. Kaj kmalu se je pokazalo, da gre za politično

gibanje izven SZDL. V Sloveniji je bilo ustanovljenih nekaj teh društev, najdejavnejši pa sta bili v šmarski in naši občini. Leta 1970 je bil na Sladki gori sklican zbor Zveze društev živinorejcev, za predsednika pa je bil izvoljen pokojni Franc Palir iz Grobelnega. Programski material za ta zbor je bil v dokaj skromni obliki natiskan nekje v Kamniku.

Opozoril sem na posledice tega organiziranja zaradi nestrokovnega in finančno vprašljivega pristopa k zavarovanju živine. Najmanj rizični sklad bi potrebovali. Utemeljenost svojih pomislov se mi je potrdila pri kasnejšem 11 letnem vodenju zavarovalnice v Celju. Za odkup in trgovino z repromaterialom so potrebni prostori, kadri in seveda tudi pravno formalna registracija. Takšen moj nastop je bil ocenjen kot politično onemogočanje kmetov in od takrat naprej v kmečkih vrstah nisem bil več dobrodošel.

Na zboru šentjurskega društva v kulturni dvorani, na svečnico leta 1971, sem to svoje stališče tudi odprto zagovarjal. Del prisotnih, med njimi so bili vsi iz vodstva iz Ljubljane in Šentjurja, mi je zaploskal, drugi pa so protestirali s cepetanjem z nogami.

V časopisu se je pojavilo nekaj polemik. Sledila je novinarska konferenca na sedežu kmetijskih novinarjev v Ljubljani, ki sva se je udeležila s predsednikom občine kot edina iz občinskih in republiških političnih vodstev. Republiška politična vodstva so zadevo očitno prepustila stihiji. Konferenco je vodil pokojni Štefan Kuhar. Organiziranje in poslovanje živinorejskih društev je bilo prikazano zelo pozitivno. Predsednik občine Aci Svetina je odgovoril racionalno ter brez nestrpnosti z analizo gospodarskih in političnih dejavnikov. Takoj ga je napadel nazadnjaški kmet iz Savinjske doline s prostaškimi izrazi, da je takšne kot je on treba zapreti. Kljub opravičilu Edija Bezenška sva konferenco protestno zapustila. Na račun tega sta močno pridobila Kmečki glas na tiraži, urednik Jaka Bogataj pa na političnem ugledu.

Živinorejskim društvom sem nasprotoval, ker je bil pristop k zavarovanju nestrokoven, hkrati pa je šlo za tisti čas za neustrezno politično gibanje. Moja stališča so se kasneje tudi potrdila, saj so društva kmalu zamrla. Sama popularizacija društev pa je jasno pokazala, da je potrebno v SZDL več narediti za kmetijstvo. S tem namenom smo 20. maja 1971 v Šentjurju ustanovili v okviru SZDL kmečko sekcijo, ki jo je vodil kmet Jože Mastnak iz Lokarj.

alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619

**Vabimo vas na kresovanje, ki bo
30. 4. ob 20. uri na vrtu pred
Hotelom Alpos.**

**Veselica, da je ni, Igral bo ansambel
Specter sound!
pridite vsi, vstopnine ni!**

LINEA

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING

Irena Križnik s.p., Šentjur, Mestni trg 1
063/741-709, 855-692

- vodenje poslovnih knjig
- računalniške storitve
- prodaja pisarniškega materiala
- prodaja in inštaliranje računalniške opreme

SE PRIPOROČAMO!

KK Kemoplast, naslednjo sezono v A-2 ligi

Sezona 95/96 je za košarkarje šentjurskega Kemoplasta uspešno končana. Prvo mesto! Kaj drugega bi si sploh lahko želeli? Pravzaprav novica ni nova, saj je bila zadnja tekma odigrana že štirinajst dni nazaj v Kočevski reki, kjer so se še najbolj pokazale sposobnosti in izkušnje naših košarkarjev. Veliko lepih tekem, zaporednih zmag, od katerih je bila tista proti Didakti iz Radovljice nedvomno najslajša. Kemoplast se je tako pobral od spodrseljaja v Borovnici, kjer je vodil že za 18 točk, a na koncu podlegel motiviranim domačim košarkarjem. Vsekakor so naši olupšali večer domačim igralcem in okrog 30-tim gledalcem, ki so skušali preglasiti mlade Šentjurske Jurije. Toda Kemoplast se ni vdal. V tekmi sezone je po hudi bitki premagal solidno Radovljico. Obe ekipi sta igrali zelo grobo, na robu incidenta, do katerega pa je proti koncu tekme vseeno prišlo. Najboljšega domačega strelca M. Madžarca so po tekmi peljali na šivanje, potem ko je postal boksar-ska vreča razjarjenega nasprotnega igralca.

Naslednjo sezono bomo štartali višje. A-2 liga bo prinesla nov val košarkarskih dogodivščin. Srečali se bomo z boljšo skupino ekip in začeli znova. Cilj je obdržati soliden položaj v novem okolju in

počakati na mladi potencial, ki že redno trenira pod vodstvom trenerja Lukiča.

KK Kemoplast je uspešno sezono končal s prijateljsko tekmo proti KK Pivovarni Laško, ki se je letos uvrstila v A-1 SKL. Tekma je bila odigrana 12.4. v telovadnici OŠ Hruševce. S to tekmo se je od aktivnega igranja poslovil Jože Prezlj. Ker je nosil dres s številko 14, smo mu v 14. minuti posvetili nekaj besed in izročili darilce za spomin. Igra se je nadaljevala in gledalci se vsekakor niso dolgočasili, saj so naši igrali odlično. Pri domačih sta izstopala R. Urbanija in M. Madžarac, vsaj po številu zadetkov, ostali pa so jima odlično sledili. Ves čas so nekako lovili gostujočo ekipo in prvi polčas tudi dobili. Toda v drugem polčasu je bil Kemoplast tisti, ki je držal krmilo in se vse bolj oddaljeval od Pivovarjev, pri katerih je bil neustavljiv center Žarko Vujovič. Končni rezultat je bil 104:80 za Kemoplast. Resnično, tekma vredna ogleda. Slavje po uspešno končani sezoni se je začelo z narezkom še v OŠ Hruševce, nadaljevalo pri Bohorču in končalo v šentjurskem Evergreenu.

Dobro je sodelovati, toda toliko lepše zmagati.

Nina Antolovič

NK Šentjur pohaja sapa?

Nogometasem v spomladanskem delu ne gre več tako dobro od nog. Sicer se še vedno držijo na zelo solidnem 4. mestu, toda to je zaslug, kot kaže, bolj ugodnih rezultatov medsebojnih spopadov neposrednih tekmecev, kot dobrih rezultatov Šentjurčanov. Prvi dve mesti, ki vodita naprej, sta že takorekoč oddani, izpad iz lige pa jim tudi še ne grozi, tako pravzaprav nimajo prave spodbude. V zadnjih kolih so izgubili z Železničarjem, z Nafto in trboveljskim Rudarjem, z Napredkom iz Domžal so igrali neodločeno, premagali pa so ekipo iz Nakla.

Tekma z Naklom (2 :0) je pokazala, da moštvo manjka poleta. Dokaj številni gledalci so bili kljub zmagi nezadovoljni z igro domačih in med tekmo je bilo slišati več kritičnih opazk kot spodbudnega navijanja. To pomeni, da bo vodstvo kluba moralo kaj kmalu razmisliti, kako naprej.

Bolj spodbuden je položaj v kadetski in mladinski ekipi. Tu je zagnanosti še dovolj, temu primerni pa so tudi rezultati. Obe moštvi sta v vrhu v ligi MNZ Celje.

G.K.

"Šentjurska sramota"

Kot večina Šentjurčanov tudi jaz redno prebiram ŠN in se mi zdijo vedno bolj zanimive. Tokrat sem se odločil, da tudi sam nekaj napišem in sicer v zvezi s tako imenovano športno dvorano Hruševce, ki je 9 m prekratka, da bi lahko tudi v Šentjurju gledali malonogometne spektakle, ki jih igralci Mile - Juventus uprizarjajo po Sloveniji. To je prvorazredna sramota, da danes, ko slavimo v Šentjurju prvega državnega prvaka, nimamo za naše fante primerne športne dvorane. To, kar so "pacarji" iz občine naredili v Hruševcu, je navadna šolska telovadnica! Je kriv predsednik Športne zveze Šentjur g. Rataj, ali je to prejšnji župan Grdina, Jurij Malovrh, ali kdo drug? Odgovor pričakujem od odgovornih mož z občine. Da se take stvari ne gradijo za danes, temveč za desetletja, to bi prepametni ljudje na občini lahko vedeli! Naj mi nekdo odgovori, kakšna škoda je, da hruševska telovadnica ni daljša za tistih 9 metrov! Kdo bo plačal to šentjursko sramoto? Seveda domači davkoplačevalci - in pa mladi neuničljivi šampionski Juventusovci.

Ivan Zupanc, Šentjur

Mila Juventus je državni prvak

Nadaljevanje prvenstva v I. slovenski ligi malega nogometa je šentjurski ekipi prineslo še štiri zmage. Premagali so Bronx - Koper s 5 : 0, Elektro Rogič s 5 : 4, Sanpier iz N. Gorice s 6 : 3 in Carioce iz Maribora s 5 : 2 in tako na koncu prvenstva postali državni prvaki, kar je doslej gotovo sploh največji uspeh šentjurskega športa.

Kot najboljši v Sloveniji so si pridobili pravico nastopa na evropskem klubskem prvenstvu, ki bo od 5. do 8. junija v Banyski Bistrici na Slovaškem. Na turnirju bo nastopilo najboljših 18 ekip iz vse Evrope. Ker pa stroški tega tekmovanja (30 000 DEM) krepko presegajo zmožnosti klub-ske blagajne, se mu morajo žal odpovedati.

Klub je v letošnji sezoni dobil vsega 30 000 SIT od športne zveze Šentjur. Zdaj, po tem zgodovinskem uspehu, v klubu opajo, da bodo pri domačih podjetjih in na občini deležni večjega razumevanja.

M. Budiša

Jazbinšek še tretjič zapored!

Sebastjan Jazbinšek je zmagal že tretjič zapored na mesečnem hitropoteznem turnirju ŠD LIPA Šentjur. Na marčevskem turnirju je zbral 9 od možnih 10 točk. Za njim so se zvrstili: Kolman 8, Gazvoda 7,5, Pišek, Biščan, Toromanovič, Potočnik 5, itd. V skupni razvrstitvi vodi Jazbinšek pred Gazvodo.

F. Gazvoda

Mednarodni šahovski turnir v Šentjurju

se bo odvijal od 18. do 26. 5. v Hotelu Alpos. Nagradni sklad je 450.000,00 SIT.

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 36

	LITER	UMETN. DELAVNICA	MERILEC ČASA	RADOVAN GOBEC	AMPER	HIŠA IZ PLATNA	MOŠKO IME	TIBETANSKO GOVEDO (SAMICA)	TESLA NIKOLA	ENOTA ZA JOULE	PTICA ROPARICA	JURČIČEV ROMAN
	VEČJA VAS				MESTO V ALŽIRIJI TOVARNA V BEGUNJAH					JOHN OSBORNE KRAJ PRI ŽUSMU		
	EMIL ADAMIČ			PRISTAŠ ETIKE MUSLIMAN. POGLAVAR					ZDRAVILO ŠPANSKI SLIKAR			
	RIMSKA 50		KRAJ POD FRUŠKO G. OČKA					IZUMRLA PTICA SPRIMEK SNEGA				
	REZISKOV. JAM						HRANA ZA OTROKE KOKOŠ					
KALIJ	DEL ŽIVALSKEGA TELESA	NIKOLAJ LESKOV	ITALIJA	NADLEŽNA ŽUŽELKA	BREZBAR. PLIN NORČIJA, NOROST	ZIDARSKA ŽLIČA HEROJ					DUŠIK RODOVNA SKUPNOST	
DOMAČA ZDRAVILNA RASTLINA					ERNST MAX ORANJE	OSVEŽ. PIJAČA MATI				KOŠIR JURE SPORA		
KURIR			KAMNITA PREKLADA VEZNIK		REKA V POMURJU ZADETEK				POŽELENJE RIMSKI POZDRAV			
PRIPOV. PESEM		BOG LJUBEZNI SANJA DOLEŽAL		DRŽAVA V AFRIKI KUNTNER TONE				PRIPADNIK APAČEV ZVEZDAN MARTIČ				
TONA	EL. MORSKA RIBA NEVTRON			STANJE NEZAVESTI			M. IME (ZVONMIR) KISIK					
DRŽAVICA V EVROPI				MERILEC TLAKA							SESTAVIL: JOŽE MASTNAK - MARJAN	

Nagrade za križanko št. 35 podeljuje Bistro Tik tak - Lovski dom, prejmejo pa jih: Pavlica Križmančič iz Šentjurja ima pri Ireni Zdolšek v dobrem večerjo za dve osebi; Nežika Uduč s Planine bo lahko 5 krat prišla na brezplačno malico, Stanko Arzenšek iz Celja pa ima v Šentjurju rezervirano vsakodnevno kavico vse do konca letošnjega leta.

Dragi moji Planinčani!

Ko mi je zadnjič urednik poslal dve pismi, ki sta prišli zame na Šentjurske novice, sem bridko zajokala: je mogoče, da sem res tako hudobna in slaba? Takoj sem jih zažgala in pepel globoko zakopala na vrtu. Le kaj bi si mislila o svoji Babi moja Ines, ki, čeprav že hodi v tretji razred, vse sveto verjame, kar je napisano, če bi ji ta pisemca padla slučajno v ročice! Še dobro, da niso bila podpisana, saj sicer še v trgovino več ne bi tvegala. Čeprav sem po srcu neskončno dobra, sem kljub temu sklenila, da se bom, začeniši z danes, še poboljšala. Tudi več ne nameravam pisariti uredniku ŠN, ker je očitno, da ta človek nima prav nobenega vpliva in končno, kaj ga briga, kaj si imamo mi za povedati! Kar neposredno na vas bom naslavljala svoje pobožne misli.

Najprej se moram zahvaliti po stroki sorodni duši Ivanki za njen poskus prijazne kritike. Seveda je prav, da umetniki držimo skupaj, toda bojim se, da gre za nekaj drugega. Da ni posredi navadna zelena zavist, ker sem zasenčila njeno slavo in bi mi morda rada blagohotno popilila zobe? Takole brezzoba pa res ne bi marala biti.

Popraviti moram tudi zmedo med Danico in Anico glede njihovih Jankotov in Jurkloštra: zadnjič je šlo za Aničinega Jankota, ker Danica namreč uradno še sploh ne ve, da je tudi njen Janko aboniran v Jurkloštru.

Res se zadnje čase preveč motim. Ko sem na referendumu glasovala proti, se mi še sanjalo ni, kako zvita poteza je referendum. Kot sem prepozno prebrala v Planinčanu, smo z njim krasno državo okrog prinesli. No, če ni posredi tista bolezen norih krav. Res dobro, da imamo dovolj razsodnih ljudi na Planini, ki so me preglasovali in baje tudi že pri sestavljanju volilnih komisij mislili na to, kako priti do pravega izida. Čeprav, mimogrede povedano, me po malem dajejo skomine po tistih 1500 SIT, ki bi jih sicer lahko prihranila za gašenje prihajajoče vročine na fakulteti. Ampak naj bo, fakultetne užitke odtehta privoščljivost, ko bom gledala Šentjurčane, ki se bodo odslej zaradi neizglasovanega samoprispevka utapljali v prahu makadamskih cest in v globoki zaostalosti.

Me je pa globoko ganila neskončna bol članov nesojenega nadzornega odbora naše KS, ki jih je menda na pobudo hudobnega predsednika planinskih socialdemokratov predsednica volilne komisije takorekoč nagnala z ustanovne seje. Takšne grobosti enostavno ne razumem! In to do predsednikov naših strank! Kardelj je imel te zadeve dosti bolj praktično urejene.

Sicer pa, ljudje, pozabite, kar sem napisala, raje pogledjte, kako lepo cvetijo pomladne rožice. In imejte se radi! Tudi jaz vas vse ljubim.

Vaša Pepca

Nežni občinski svetniki

Predsednica Občinskega sveta je na zadnji seji imela nemalo težav pri štetju vzdignjenih rok glasovalcev. Rotila je svoje podanike, naj vendarle dvignejo svoje nežne ročice ter jih držijo pokonci tako dolgo, da jih bo uspela prešteti. Proti utrujeni svetniški nežnosti tudi tako mila prošnja ni pomagala; prehitro omahnjene svetniške ročice so jo tako razjezile, da si je za pomiritev razrvanih živčkov morala privoščiti 15 minutno pavzo.

15 minut - 2 milijona SIT

Samo 15 minut, ki jih je pridobil tako, da je skrauzljal živce predsednici Občinskega sveta, je potreboval g. Branko Oset, da je zlobiral večino za svoj amandma, s katerim je prekanaliziral slaba 2 milijončka tolarjev od športa h gasilcem. Njegova uspešnost je svetnike iz LDS tako navdušila, da bodo na prihodnji seji predlagali, da Branko postane profesionalni podžupanov namestnik. V prihodnje je na občinski ravni pričakovati ostre gasilsko - športne spopade.

Zveze

Da je Simon Zdolšek že od nekdaj imel dobre bančno - krščanske zveze, so prav

dobro vedeli tudi v Alposu. Simon zdaj odhaja k mobitelškemu Bastlu. Vprašanje je le ali gre po zveze ali zaradi zvez? No, tudi tretja možnost še obstaja!

Abraham "Ipavcev"

Treba jih je pohvaliti; po 50. letih skupnega prepevanja zglejajo še presenetljivo čili.

Spretna preciznost

Poznavalci šentjurskih interesnih sfer ocenjujejo, da je občinska nadzorna komisija tako spretno sestavljena, da v proračunu ne bi našla niti slona, če bi gospe Kopovi tja slučajno ušel.

Bližje bogu

Zakonitosti, da sta nam cerkev in bog z leti vse bližja, se niso izneverili niti šentjurski lovci. Čeprav je bila zelena bratovščina desetletja nazaj pretežno rdeča, je svojega Abrahama le pričakala ob svečani lovski maši v šentjurski farni cerkvi.

Pride naj država!

Drameljčani, ki že dolgo zaman opozarjajo državo na pomembnost njihove region-

alne ceste proti Žičam, ki se nikakor ne more znebiti prašnega makadama, predlagajo, da župan pripelje na obisk v Dramlje ministra Umeka. Če že ne bo obljubil asfalta, bo morda vsaj lastnoročno postavil pokonci kažipot za Maribor, ki se je na križišču v Zalogu od sramu že napol pogreznil v zemljo.

Hočemo SZDL!

Duh blagopokojne SZDL se vrača. Svoj zmagoviti pohod je začel na volitvah v Dramljah. Tam so se odločili za dobro znane szdljevske zaprte volilne liste in potem, ko se je pričakovalo, da bodo takšne kvazivolitve volivci več ali manj bojkotirali, so ravno nasprotno v osrednji volilni enoti presenetili z rekordno 93 odstotno volilno udeležbo. Namig za politično usmeritev je nedvoumen.

Nova ponudba

V frizerskem salonu Pramen vam gratis napravijo pramene v tonu barve las tudi na vaši garderobi, ter nato uslužno z zanimanjem spremljajo proces bledenja madežev.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

Poslovati začnemo v mesecu februarju vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 10. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

Plačilo možno
na več čekov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

TRGOVINA ROSANA

Metka Zidar s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur, tel.063/743-472

V trgovini ROSANA smo za vas pripravili kolekcijo oblačil za toplejše spomladanske dni.

Tako vam po zelo ugodnih cenah ponujamo:

spomladanske jakne	4.500,00 SIT
ženske viskozne hlače	1.500,00 SIT
otroški poletni kompleti	1.400,00 SIT
otroške mečkanke	2.600,00 SIT

ženske in moške srajce - kratek rokav

bombažne maje - kratek rokav

komplete (kratke hlače, maja)

kopalke

Še vedno na zalogi:

spodnje perilo in trenerke po

NAJUGODNEJŠIH CENAH!

Poleg ugodnih cen vam nudimo odlog plačila na izplačilo OD in možnost plačila na več čekov.

Trgovina ROSANA - v centru Šentjurja - nasproti Alposa

DELOVNI ČAS:
vsak dan:
od 8.00 do 18.00
sobota:
od 8.00 do 12.00